


# HALKIN KURTULUŞU

15 Kasım 1978 | 500 kuruş | 135

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!


*CHP ile faşist partiler arasındaki çatışma, faşizm ile demokratik güçler arasındaki bir çatışma değildir*

# Bütün karşı-devrimciler yeni baskı tedbirlerinde birleşiyorlar

## Yeni baskı tedbirlerine karşı çıkalım

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları CHP reformistleri eli ile yeni baskı tedbirleri hazırlamaktadırlar.

CHP reformistleri ve onların destekçileri tarafından resmi ve sivil faşist örgütlerin faaliyetlerinin ve onların cinayet ve katliamlarının engellenmesinin bir aracı olarak yutturulmaya çalışılan bu baskı tedbirleri, gerçekte, işçi sınıfının, emekçi halk kitlelerinin ve halk gençliğinin kazanılmış demokratik haklarını ortadan kaldırmaya yöneliktir.

Egemen sınıflar halka karşı yönelmiş diğer alanlardaki saldırılarının yanı sıra yeni baskı tedbirlerini de uygulamaya koymak istemektedirler.

İşçi sınıfı ve emekçi halk hazırlanmakta olan yeni baskı tedbirlerine karşı çıkarken, siyasal özgürlüklerin ve her türden örgütlenme özgürlüğünün önüne dikilmiş bulunan bütün faşist yasaların iptal edilmesini istemektedir.

Bütün devrimcileri, demokratları ve yurtseverleri bu baskı tedbirlerine karşı çıkmaya, bunların yasallaşmasını engellemek için mücadele etmeye ve emekçi halkın mücadelesinin yanında olmaya çağırıyoruz.

● Bugün bir yandan egemen sınıflar CHP Hükümeti eli ile halka karşı yeni baskı tedbirleri hazırlarken, bir yandan da CHP reformistleri ile faşist partiler ve faşist milisler arasındaki çatışma derinleşmektedir. Resmi ve sivil faşist milisler CHP reformizminin politikasını boşa çıkarma çabalarını yoğunlaştırmaktadırlar.

● CHP reformizmi ile faşist partiler arasındaki bu mücadele revizyonizm ve reformizm tarafından faşizm ile anti-faşist demokratik güçler arasındaki bir mücadele gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Bunun için de bütün reformist ve revizyonistler CHP Hükümetini ve onun halka karşı politikasını desteklemeye devam etmektedirler.

● Halbuki bugün CHP reformizmi ile faşist partiler arasındaki mücadele işçi sınıfının ve halkın demokrasi mücadelesinin hangi metodlarla bastırılması gerektiği noktasından kaynaklanmaktadır. Onların emekçi halk üzerindeki baskı ve sömürünün artırılması ve bunun için yeni baskı tedbirleri hazırlanması konusunda herhangi bir görüş ayrılıkları yoktur.

● Bugünkü koşullar şu gerçeği bir kere daha açık bir biçimde doğrulamaktadır: Reformizme ve revizyonizme karşı mücadele edilmeden faşizme karşı mücadele edilemez.

(YAZISI 8. SAYFADA)

**CHP hükümeti, emperyalistlerin yeni direktiflerini uygulamaya hazırlanıyor**

## Her hafta yeni bir devalüasyon

Paranın değeri durmadan düşüyor. Dün 100 liraya aldığımız bir mal, bugün 200 liraya çıkıyor. Ekmekten, otobüs ücretine kadar her şeyin fiyatı durmadan artıyor. Etin yanına hiç yaklaşılmaz oldu. Daha yaz başında şehirlerde ortalama 10 liraya satılan hamsi balığı, Samsun'da ilk elden 20 liraya satılınca, burjuva gazeteleri "ucuzluk furyası" diye başlık attılar. Türk parasının değeri, aynı zamanda yabancı paralara göre de durmadan düşürülüyor. Her hafta, Türk lirasının dolar, mark gibi emperyalist paralar karşısında değeri düşürülüyor.

Geçen hafta içinde İşletmeler Bakanı Kenan Bulutoğlu, paranın değerinin düşürülmesi ile ilgili soruları şöyle cevapladı: "Bir süredir uygulanan haftalık kur ayarlamalarına devam edeceğiz." CHP'li bakan şunları ekledi: "Gerekirse yüksek oranda bir devalüasyon yapabiliriz". Bütün bunların anlamı son derece açıktır: Paranın değe-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

## CHP hükümeti, emperyalist yağmanın önünü bütünüyle açıyor

CHP hükümeti yeni bir yönetmelik hazırladı: "Yabancı sermaye için uygulama". Bu yönetmeliğe göre, yalnızca turizm alanında değil, her işkolunda "yabancı sermaye yüzde yüz paya sahip" olabilecektir. Ayrıca "yabancı sermayenin kâr transferi devlet garantisi altında" olacaktır.

Bu yeni yönetmelik, hal

Dev.Sa.7.Sü.5'de

## Paranın istikrarlı olduğu bir ülke: ASHC

Sosyalist Arnavutluk'ta ekonomik ve mali buhran yoktur. Ekonomi, sosyalist devlet tarafından planlı ve örgütlü bir şekilde yönetilmektedir. Arnavutluk para birimi de dengelidir. Enflasyon yoktur.

Para birimi istikrarlıdır; çünkü sosyalizmde insanın insan tarafından sömürüsü yoktur. Sosyalist Arnavutluk'ta devlet, örgütlü ve planlı bir şekilde malları satışa sunar. Bunların fiyatları artmaz. Miktarları, toplumun ihtiyacına göre belirlenerek satışa sunulur.

Kapitalist ülkelerde fiyatlar, arz ve ta-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

## Başbakan'a çekilen telgraf

*CHP Küçük Kurultayında Başbakan Bülent Ecevit'in gazetemize yönelttiği saldırı üzerine gazetemizin sahibi Teoman Göral, Başbakana bir telgraf çekmiş ve bir basın bildirisi dağıtmıştır.*

*Başbakana çekilen telgraf metni şöyledir*

Sayın BÜlent Ecevit
Basbakanlık - ANKARA

4 Kasım Cumartesi günü Ankara'da yapılan CHP Olağanüstü Kurultayında yaptığınız konuşmayla mevcut kanunları çiğneyerek, 5680 Sayılı Basın Kanununun gereklerine göre yayın yapan gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nu töhmet altında bırakarak, devrimci basın üstündeki faşist baskıların artmasına yeşil ışık yakmış bulunuyorsunuz.

Basın özgürlüğünü yok etmeye yönelik baskıların tümünü şahsınız ve makamınız nezdinde şiddetle protesto ederiz.

TEOMAN GÖRAL
HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ
SAHİBİ

## TİKP çetesi bir devrimci genci daha katletti

● AYNI ÇETE, ADANA VE DERSİM'DE DE ÜÇ PROLETER DEVRİMCİYİ ÖLDÜRMÜŞTÜ

SON CİNAYETLE
● AYDINLIK-TİKP HAİNLERİNİN 2,5 AYDA ÖLDÜRDÜKLERİ DEVRİMCİ SAYISI DÖRDE YÜKSELDİ




TİKP'li hainler tarafından İstanbul'da öldürülen gencin cenaze töreninden.



TİKP-Aydınlık çetesinin 7 Kasım günü ağır şekilde yaraladığı İstanbul Liseli Dev-Genç Yönetim Kurulu Üyesi Turgut İplikçioğlu, girdiği komadan kurtulamayarak 10 Kasım günü öldü.

TİKP çetesi 6 Kasım günü Bakırköy Lisesi öğrencilerinin, faşistler tarafından katledildikten sonra cesedi Silivrikapı Mezarlığına bırakılan Numan Kaygusuz adlı gencin cenazesine katılmalarını, ve bu amaçla bir lisede bir toplantı yapılmasını engellemek istemiştir. Cenazeye katılmak ve okulda toplantı yapmak isteyen gençlerle, bunu engellemeye çabalayan TİKP'li eşkiyalar arasında sürtüşmeler olmuştur. Ertesi

Dev.Sa.7.Sü.3'de

## İran'da askeri hükümet kuruldu



## Faşist mermiler, İran halkını durduramaz

İran'da halk direnişinin güçlü dalgası karşısında hükümet istifa etti. Yeni hükümeti, Genel Kurmay Başkanı kurdu. Bakanlar, en güvenilir faşist generallerden oluştu.

Bu hükümetin kurulmasıyla, faşist Şah rejimi "liberalleşme" masallarını şimdilik ikinci plana attı. Askeri birlikler, gösteri yapan halka göz kırpmadan ateş açıyorlar. Tahran'da, Kum'da ve diğer şehirlerde yüzlerce emekçi katledil

Dev.sa.7.sü.8'de

**HALKIN KURTULUŞU**

## Basın özgürlüğünü savunmak bu mu?

CHP Genel Başkanı ve Başbakan Bülent Ecevit, geçtiğimiz hafta toplanan CHP Küçük Kurultayında yaptığı konuşmada gazetemizi ve Dev-Genç gibi bir kısım demokratik kuruluşları "illegal kuruluşlar" olarak ilan etmiş ve devrimci ve demokrasi güçlerini hedef olarak göstermiştir.

Esas işlevi, mevcut buhranı emperyalistlerin ve egemen sınıfların yararına çözmek olan ve bunun için işbaşına getirilen CHP reformist hükümetinin ve onun başbakanı olan Ecevit'in bu tutumunda fazla bir gariplik yoktur.

Bugün işçi sınıfının ve emekçi halkın kazanılmış demokratik ve siyasi haklarını bir bütün olarak ortadan kaldırmanın hazırlığı içinde olan ve egemen sınıfların ve onların faşist diktatörlüğünün koltuk değnekliği görevini başarıyla sürdüren, CHP hükümetinin ve onun başbakanının, işçi sınıfının ve emekçi halkın kurtuluşunu savunan, onların faşist diktatörlüğe karşı yürüttükleri mücadeleye kendi sınırları içinde önderlik eden ve Türkiye proleter devrimcilerinin kitlevi yayın organı olan HALKIN KURTULUŞU'na saldırmasını

Dev.Sa.7.Sü.7'de

## "THKO Konferans Belgeleri"

● İSİM DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE KARAR

● DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ ÜZERİNE KARAR

**Devrimciler Parti Bayrağı altında toplanıyor**

(yazıları 3. sayfada)

## Adana'da faşistler bir proleter devrimci genci katlettiler





* FATMA YOLDAŞ 15 KURŞUNLA VURULDU
* DÜZENLENEN CENAZE TÖRENİNDE PARTİ BAYRAĞI'NA SARILI TABUTUNU BİNLERCE KİŞİ OMUZLARDA TAŞIDI

Genç proleter devrimci Fatma Gözüsulu 31 Ekim günü faşist katiller tarafından pusuya düşürüldü ve ağır şekilde yaralandı. 15 kurşunla yaralanan Fatma yoldaş kaldırıldığı hastahanede kurtarılamayarak 4 Kasım günü öldü.

Geçtiğimiz beş ay içinde Adana'da yirmiye yakın devrimci faşist caniler tarafından katledilmiştir. Fatma yoldaşın da üyesi bulunduğu Adana Liseli Öğrenciler Birliği'nin dört üyesi ise son üç ay içinde yine faşist çete-

De.sa.7.sü.5'de



## GENÇLİK

● YDGF, BÖLGE TOPLANTILARI TAMAMLANDI

● ONBİNLERCE GENCİN MERKEZİ ÖRGÜTÜ YDGF'NİN FAALİYETİNİ HÜKÜMET ENGELLEMEK İSTİYOR

● ALMANYA KIZIL MUHAFIZ ÖRGÜTÜNÜN YDGF'YE MESAJI

(yazıları 6. sayfada)







Kolombiya Komünist Partisi/ML'nin yayın organı: DEVRİM !

Güney Amerika'da Kolombiya ve diğer ülkelerde geniş köylü yığınları, toprak ve özgürlük için mücadeleye atılıyorlar.

### Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetini ziyareti sırasında

## Kolombiya KP/ML Merkez Komitesi Heyeti Başkanı ile yapılan röportaj

*Ekim ayı başında, AEP MK'nın daveti üzerine Kolombiya KP/M-L Merkez Komitesinden bir heyet Arnavutluk'u ziyaret etti. Heyet Başkanı Evelio Dominike yoldaş ile yapılan bir röportaj, Tiran Radyosunun 16 Ekim tarihli yayınında yer aldı. Aşağıda bu röportajı yayınlıyoruz.*

*S- Kolombiya'da bugünkü ekonomik ve siyasal durumdan ve Kolombiya KP/M-L'nin kitlelerin mücadelesine önderlik etmesinden bahseder misiniz?*

C- Ülkenin somut durumuna uygun olarak Partimiz, Kolombiya devletini emperyalist yanlısı, burjuva, büyük toprak sahibi devlet olarak ve rejimi, demagoji ve baskıyla yürüten bir diktatörlük olarak nitelendirmiştir. Burjuva ve büyük toprak sahibi burjuvazi, Amerikan emperyalizminin sadık uşağıdır; onunla birlikte ülke zenginliklerini gasbetmekte, köy ve şehir emekçilerini iliğine kadar sömürmektedir. Egemenliği ve milli bağımsızlığı satmıştır. Kolombiya'nın bağımlılığı o kadar büyüktür ki, Amerikan Dışişleri Bakanlığı, Amerikan tekelleriyle birlikte yasaları dikte ediyor. Bu durumda, ülkenin ekonomik buhranının bütün ağırlığı, geniş halk kitlelerine düşüyor. Amerikan emperyalizmi, kendi buhranının ağırlığını da halkımıza bindirmektedir. Proletaryanın ve Kolombiyalı köy ve şehir halk kitlelerinin durumu çok ağırdır. Açlık, cehalet, konutların ve sosyal-sigortanın yokluğu her geçen gün daha geniş boyutlar kazanmaktadır. Bu yüzden kitleler mücadelelerini yoğunlaştırmakta; sokaklarda, fabrikalarda, okullarda rejimin baskıcı kuvvetleriyle göstericiler arasında sürekli olarak çatışmalar olmaktadır. Böylece halkın bilinci ve militan ruhu artmaktadır.

Bu sürecin en yüksek ifadesi, Kolombiya KP/M-L'nin, Yurtsever Kurtuluş Cephesi Örgütü'nün ve ulusal ve sosyal kurtuluş için silahlı devrimci mücadelenin varlığı ve bunların güçlenmesidir. Bolşevikleşme kampanyasında belirtilmiş olan siyasetinin temel bir yönü olarak, Kolombiya KP/ML, işçi sınıfı ve halk kitleleriyle bağlarını genişletiyor. Proletarya ve köylülükle çalışmayı güçlendiriyor. Fakat bu, halkın diğer tabakalarını küçümsemek anlamına gelmez. Tam tersine, bu tabakalar, proletaryanın önderliğinde önemli bir rol oynamalıdırlar. KKP/M-L'nin doğru siyaseti, ideolojik ve siyasal etkisinin, devrimci harekette ve kitlelerin hareketinde otoritesinin belirgin bir artışına yol açmıştır.

Sınıfsal çelişmelerin keskinleşmesi'in günümüzdeki sürecini göz önüne alan KKP/M-L, siyasal iktidar için halkın silahlı mücadelesini birleştirmeyi amaçlıyor. Genel olarak kitle hareketiyle, partizan devrimci hareket arasındaki bağları güçlendirmek için, proletaryanın, köylülüğün ve halkın diğer kesimlerinin örgütleri aracılığıyla, devrimci amaçlar için çalışarak, sendikacı hareketten, ekonomist sınıfsal uyumun ve pasifizmin ortadan kaldırılması yönünde devrimci bir siyaset yürütmektedir.

*S- Devrimci mücadelede birleşik kitle mücadelesinini güçlendirmek üzere Parti, hangi çalışmaları yapmaktadır?*

C- Somut gerçeği göz önüne alarak KKP/M-L, Kolombiya devriminin zaferini, uzun süreli ve kanlı bir mücadelenin güç sürecinin sonucu olacağını tespit etmiştir. Silahlı mücadele, siyasi iktidarın alınması için, kitlelerin mücadelesinin esas biçimidir. Zafere ulaşmak için gerekli olan parti, ordu ve cephe bu mücadelede büyüyüp güçlenecektir. KKP/M-L,- Yurtsever Kurtuluş Cephesi'ni, siyasi halk iktidarının alınması için, işçi sınıfının hegemonyası altında halkı oluşturan sınıfların ve sınıfsal tabakaların devrimci ittifakı olarak ele alıyor. Yurtsever Kurtuluş Cephesi'nin siyaseti, Kolombiya devriminin bugünkü demokratik halk devrimi aşaması için stratejiyi temsil ediyor. Bu aşama, proletarya diktatörlüğünün kurulması, sosyalizm ve komünizm için inşanın temellerini atan Kolombiya Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla tamamlanacaktır. Yurtsever Kurtuluş Cephesi, şu görevi ileri sürüyor: Baş düşman olan Amerikan emperyalizmine ve anayurdu satan oligarşiye karşı mücadele etmek. Silahlı mücadeleyi, desteklemek. Parlamenter yolu ve revizyonist ihaneti reddetmek. Bütün bu mücadeleyi, parti tarafından halkla tartışılmış olan bir program etrafında örgütlemek. Sınıfsal yapısı bakımından cephenin belkemiği, etrafında halkın diğer kesimlerini de toplayacak olan işçi-köylü ittifakıdır.

Bu yönde elde edilen en büyük zafer, halk iktidarının gerçek nüveleri olan Yurtsever Konseyler temelinde yurtsever bölgelerin kurulmasıdır. Yurtsever Konseyler, kitlelerin siyasi önderliğinin organları olarak ortaya çıktı. Silahlı mücadelenin patlak vermesi, Halk Kurtuluş Ordusu'nun kurulması ve çatışma bölgelerinde kitlelerin bilinç seviyesinin yükselmesiyle halk iktidarının unsurları gitgide meydana çıktılar. İleriye doğru atılan bu adımlar, revizyonizme, oportünizme ve gericiliğe karşı bir zafer olmuştur.

Kitlelerin daha güçlü bir hareketini isteyen KKP/M-L, çeşitli amaçlarla yürütülen halk mücadelelerinin büyük akımını, taktik devrimci cephe denilen cephenin bir taktik hareketinde kanalize etmek için çalışmıştır. Burada mücadelecilerin ve memnun olmayanların büyük kitlesi yer alıyor. Bunlar, siyasi bilincin çeşitli seviyelerine sahiptir ve Yurtsever Kurtuluş Cephesi'nin inşası için geniş bir temel olarak hizmet ediyorlar. Böylece taktik cephe, Yurtsever Cephe'nin güçlenmesine hizmet etmektedir. Yurtsever Cephe ise, kitlelerin geniş hareketi için, ileri nüve olarak faaliyette bulunuyor.

*S- KKP/M-L'nin, Halk Kurtuluş Ordusu'nun güçlenmesinde elde ettiği başarılar ve bu alandaki çalışmalar nelerdir?*

C- Halk Kurtuluş Ordusu'nun güçlenmesini ifade eden en belirgin yönler üç tanedir. Kadrolar ve askerlerin ideolojik, siyasi ve askeri güçlenmesi. Sayısının ve militan yeteneğinin sağlanması ve artırılması. Hareket bölgelerindeki köylü kitleleri ile birliğin güçlenmesi ve genişlemesi, denenmiş bir devrimci güç olarak kitleler arasındaki otoritesinin yükselmesi. Fakat bu başarıların elde edilmesi kolay olmamıştır. Pek çok engel aşılarak bu başarıları elde ettik. Çünkü silahlı kuvvetler içinde partinin önderliği sağlanmıştır. Partizanlar arasında eğitim, üretim, kitlelerle çalışma ve mücadelede, görevlerin gerçekleşmesinde sağlam ve devrimci yarışma ruhu güçlenmiştir. Çünkü savaşçılarımız, kitlelerin eğitilmesine yalnızca hararetli yurtsever ve devrimci sözlerle değil, fakat örnek davranışlarıyla katkıda bulunuyorlar. Halk Kurtuluş Ordusu, partizanları yoğun bir siyasi faaliyet gösteriyorlar. Onların baş görevi savaşmaktır. Fakat onlar, faaliyetlerinin yalnızca çarpışmalarla sınırlanmadığını, fakat halkla çalışmalar yapmaları gerektiğini biliyorlar. Halk Kurtuluş Ordusu'nun siyasi hazırlığı, askeri hazırlık için çalışmayla eşlik ediliyor. Partizan kuvvetler, büyük güçlükleri devrimci tutarlılıkla aşarak insiyatifi artırmış, faaliyetini güçlendirmiş ve başarılarını artırmışlardır.

# Halkın Kurtuluşu, İspanya Komünist Partisi/ML üyesi M. Blanco Chivite yoldaş ile konuştu



*27 Eylül 1975 sabahı faşist Franco diktatörlüğü tarafından kurşuna dizilen beş devrimci*

### Blanco Chivite'in konuşmasının özeti

Kitabım hakkında özel olarak bilgi vermiyorum. Kitabım bir mücadelenin, halkımın faşizme karşı mücadelesinin bir kesitidir. Ben daha çok bugünkü İspanya burjuva basınında liberal, hatta demokrat olarak bahsedilen İspanya'dan bahsetmek istiyorum.

Franco öleli üç yıl oldu. Ama bu üç yıl içinde ne değişti? Şimdi aklıma bizim yargılandığımız mahkemeler geliyor... Bu mahkemelerde, avukatların savunma için mahkemeye herhangi bir delil sunması bile yasaklanmıştı. Avukatlar 130 delil getirmiş, ama bunların tümü reddedilmişti. Hatta bizim lehimize şahitlik etmek isteyen şahitler bile dinlenmedi. Birçok avukatımız salondan dışarı atıldı... Bütün bu işleri yapan, devrimcileri, yurtseverleri katleden hakimler bugünün liberal, demokrat İspanyasında ne oldu dersiniz? Hiçbir şey! Bu faşistler, eskiden olduğu gibi yine ordu içinde görevlerini sürdürüyor. Hatta bir kısmı daha üst rütbeler bile aldılar. O günün olaylarını konu alan kitabım ise ancak 100 yerine sansür konarak yayınlanabildi. İşte burjuva basınının göklere çıkardığı İspanya'daki demokrasi!

### Özgürlük mücadele ile kazanılır

Franco'nun ölümü ile İspanya'da monarşi ilan edildi. Hatırlarsınız İspanya'da 18 Haziran 1936'da faşistlerin iktidarı zorla gasbetmesi sonucu faşist bir rejim kurulmuş, ama İspanya halkı da bu faşist rejimi yıkmak için yıllarca mücadele etmiştir. Bugünkü monarşi faşistler tarafından 1947'de inşa edildi. 1970'de Franco varis olarak Don Carlos'u tayin etti. Ve sözde yeni bir anayasa ile faşizm gitti(!) Yeni anayasanın ilk maddesinde "İspanya bir monarşidir" deniliyor. Yani bizzat Franco'nun inşa ettiği siyasi yönetim.

Oysa halkın talebi Cumhuriyettir. Monarşi demek, Franco rejiminin devamı demektir. Cumhuriyet ise, halkın demokrasisi demektir.

Bugünün İspanyasında iki taraf vardır. Bir yanda Monarşistler. Bunların başını Francocular çekiyor. Francocular tek başına halkı uyutamayacaklarını anlayınca işbirlikçilerini yardıma çağırdılar. Öte yanda ise Cumhuriyeti savunanlar var. Bunların başını ise İKP/M-L çekiyor. Katalonya, Bask bölgesindeki ve Kanarya Adasındaki milliyetler de Cumhuriyet için mücadele ediyor.

Monarşi kendisine hukuki bir zemin yaratabilmek için bir anayasa hazırlıyor. Biz bu anayasaya karşı çıkıyoruz. Çünkü:

- Bu anayasa, ulusların kendi kaderini tayin hakkını reddediyor.
- Bu anayasa, İspanya'daki yabancı güçlere, emperyalistlere karşı çıkmıyor.
- Anayasanın koruyucusu olarak halk değil, ordu gösteriliyor.

Anayasa özellikle bu son madde ile ilerde halka yapacağı saldırılara hukuki bir gerekçe hazırlıyor. Yani İspanya'da bir askeri darbe olursa bu darbe hukuki bir nitelik(!) taşıyacak. Anayasanın gereği yerine getirilecektir.

*BLANCO YOLDAŞ, KONUŞMASINDAN SONRA GAZETEMİZ MUHABİRİYLE ÖZEL BİR GÖRÜŞME YAPTI, BU KONUŞMANIN ÖZETİNİ AŞAĞIDA VERİYORUZ:*

*H.K.-Anlattıklarınızdan Franco rejimi ile bugünkü rejim arasında özde bir değişiklik olmadığını görüyoruz. Bu durumda faşist diktatörlüğün yıkıldığından bahsedebilir miyiz?*

C- Kesinlikle hayır. Bugünkü rejim, faşist karakterli bir monarşidir. Yürüyüş, toplantı, grev yapma hürriyeti son derece dar ve kısıtlı. 12 adet irili ufaklı yasaklanmış örgüt var. Bunlardan sadece ikisi silahlı mücadele veriyor. Diğerleri silahsız mücadele ettikleri halde yasak. Faşistler ise yine silahlı oldukları ve silahlı saldırılarını sürdürdükleri halde tamamen serbestler. Özü faşist olan bu monarşi, elbette halk kitlelerinin mücadelesi sonucu tavizler vermek zorunda kalıyor. Ama bu tavizler hiçbir zaman faşizmin son bulduğu şeklinde yorumlanmamalıdır. Monarşi kendisini sağlamlaştırdıkça faşist yüzü daha iyi ortaya çıkacaktır.

*H.K.- Bugünkü monarşik yönetimi destekleyen Çin'in tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?*

C- Ülkemizde, bugünkü Çin önderlerinin çizgisini izleyen "Üç Dünyacı" bir grup var: ORT (Devrimci Emek Örgütü). Bu grup da, Çin ile birlikte monarşiyi ve anayasayı destekliyor. Hiç şüphesiz, anayasanın desteklenmesi, halkın mücadelesini bastırmaktan başka bir anlam taşımaz. Bütün dünyada olduğu gibi bunlar, sözde Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadele adı altında gerici rejimleri ve ABD'yi destekliyorlar. ORT, ülkemizde de esas mücadele edilmesi gereken düşman olarak Sovyet sosyal-emperyalizmini tespit etti. Bu nedenle de önderleri gibi, ABD'yi Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı destekliyor. Elbette ABD ile ortak bir cephe kurmak için mücadele edersen, ABD'nin yarı-sömürgesi bir ülkede ABD'nin uşakları ve Don Carlos monarşisi ile ittifak yapman gerekir. Onlar da bunu yaparak karşı-devrimci görevlerini yerine getiriyorlar.

*H.K.- İspanya Komünist Partisi/M-L, bugün nasıl çalışıyor?*

C- İKP/M-L, bugün esas olarak illegal çalışmasına rağmen, legal olanaklardan da sonuna kadar yararlanıyor. Öte yandan partinin legalleşmesi yolunda da bir mücadele sürdürüyor. Bu mücadelede bize destek olanlar var. Dört senatör, partinin legalleşmesi için Senato'da çaba harcıyorlar.

*H.K.- Cezaevinden nasıl salıverildiniz?*

C- Franco'nun ölümü ile, halk, özellikle siyasal tutukluların bırakılması ve demokratik talepler için yoğun bir mücadele sürdürdü. Bu mücadele içinde siyasi af için 250 bin kişinin yürüdüğünü belirtmek, bu mücadelenin boyutları hakkında bir fikir verebilir. Öte yandan bütün dünyadaki anti-faşist güçler de bu mücadeleye destek oldu. Monarşi, aynı yıl içinde üç defa af ilan etmek zorunda kaldı. Birinci afta hemen hemen hiçbir siyasi tutuklu serbest bırakılmadı. Ama gösteriler devam edince ikinci bir af ilan edildi. Bu ikinci afta çok az sayıda siyasi tutuklu salıverildi. Bunun üzerine halkın mücadelesi ve gösteriler hiç aralıksız sürdü. Bu gösteriler sırasında hükümetten ayrılanlar bile oldu. Halkın mücadelesini durduramayacağını anlayan monarşi, üçüncü bir af ilan etmek zorunda kaldı. Ve ben de, bu üçüncü afta salıverildim. Birçoklarının zannettiği gibi af, Don Carlos'un bir iyiniyet gösterisi değildir. Bizzat halkın mücadelesi sonucu gerçekleşmiş bir olaydır.

*H.K.- Türkiyeli devrimcilere iletmek istediğiniz bir şey var mı?*

C- Biz Türkiye'de faşizme karşı verilen mücadeleyi biliyor ve destekliyoruz. Size, Türkiyeli proleter devrimcilere İspanya KP/M-L'nin dayanışma duygularını iletmek isterim. Biz, bu dayanışmayı daha da ileri boyutlara ulaştırabilmek için Türkiyeli devrimcilerle ilişkilerimizi pekiştireceğiz.

*İspanya Komünist Partisi/ML heyeti, 17 Mayıs 1978 günü parti tüzüğünü İçişleri Bakanlığı'na sunuyor. Ortada Blanco Chivite.*

## M. Blanco kimdir?

*Dünyadaki tüm anti-faşistler bundan birkaç sene önce İspanya'da idama mahkum edilen 3 FRAP ve 2 ETA üyesini ve bunların idamlarının önlenmesi için bütün dünyada yapılan gösterileri hatırlarlar. Bu beş İspanyol yurtsever ve devrimci ile birlikte idama mahkum edilenlerden birisi de FRAP ve İspanya Komünist Partisi/M-L üyesi Blanco Chivite idi.*

*İspanya'da öğrenci hareketinin önderlerinden olan Blanco yoldaş, daha sonra gazeteci olarak devrimci mücadelesine devam etmiş, 1967'den sonra illegaliteye geçmek zorunda kalmıştı. 1975'ten sonra gelişen olaylar sırasında tutuklandı. 75 gün hücre hapsi ve işkenceden sonra diğer FRAP ve ETA üyelerin ile birlikte idama mahkum edildi. İspanya halkının direnişi ve tüm dünyadaki muhalefetin sonucunda cezası ömürboyu hapse çevrildi. Franco'nun ölümünden sonra halkın direnişi sonucu ilan edilen af ile salıverildi. Cezaevinde bulunduğu sırada, Cezaevinden Notlar" ismini taşıyan bir kitap yazdı. Bu kitabı, 15 günde bir sayfa olmak üzere Franko cezaevlerinden kaçırmayı başardı. Kitapta, İKP/M-L ve FRAP'ın mücadelesi Franko cezaevleri anlatılmaktadır.*

*20 Ekim günü Frankfurt şehrinde yapılan bir toplantıda Blanco Chivite yoldaş, kitabı ve İspanya'daki mücadele ile ilgili görüşlerini açıkladı. Konuşmanın bir özeti ve kendisiyle yapılan özel konuşmanın notları sayfanın diğer yazısında yer almaktadır.*

### Gerici Mısır rejimi bir daha siyonizmin hizmetinde

## İsrail, işgal ettiği topraklara iyice yerleşiyor

İsrail Başbakanı Begin, işgal altındaki Arap topraklarında siyonist işgal merkezlerini genişletme kararını açıkladı. Camp David anlaşması imzalandıktan sonra Batı Şeria'da ve Golan tepelerinde var olan yerleşme merkezlerine yeni insanlar gönderilmeye başlandı. İsrail hükümeti 100 milyon lirayı bu amaçla ayırdığını açıkladı. Bu yeni girişim, Camp Davit anlaşmasının siyonist ve emperyalist emellere hizmetini bir daha açığa çıkarmaktadır.

İsrail'in bu yeni saldırgan girişimi karşısında Enver Sedat, Camp David'deki tutumunu sürdürmüştür. Vaşington'da sürdürülen Mısır-İsrail görüşmeleri sonucunda Mısır temsilcileri önce geriye çağrıldı. Ancak Carter'ın müdahalesiyle Mısır, İsrail siyonizminin dümen suyuna girdi. Böylelikle gerici Mısır rejimi, Amerikan emperyalizmine teslimiyet siyaseti doğrultusunda Filistin ve Arap halklarına düşman tutumunu sürdürdü.

Bağdat'ta toplanan Zirve Toplantısında ise Cezayir gibi milli burjuva iktidarların yanı sıra, Sovyet sosyal-emperyalizmine yakın gerici Arap rejimleri biraraya geldiler. Bu toplantıda Ürdün gibi Amerikan emperyalizmine bağımlı rejimler de ikiyüzlü bir tutumla yer aldılar. Bağdat Zirvesinde, elle tutulur somut bir karar alınamadı. İsrail saldırganlığına sözde karşı çıkılırken, Mısır gericiliğinin Arap düşmanı yüzü açıkça ortaya konmadı. Sovyet sosyal-emperyalizmi ise halkların dostu gibi sunuldu.

Zirve Toplantısından sonra, Arap ülkeleri temsilcilerinden oluşan bir heyet, Sedat'ı sözde ikna etmek için Mısır'a gitti. Ancak emperyalizmin ve siyonizmin hizmetindeki Enver Sedat bu heyeti geri çevirdi.

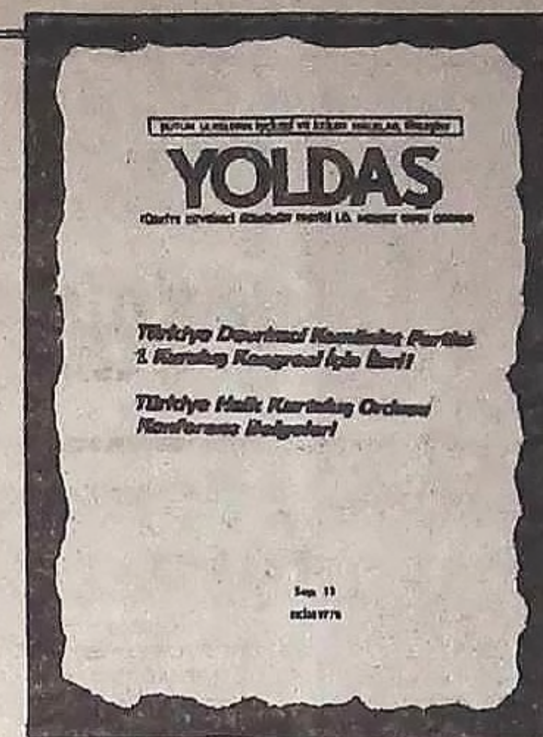
Filistin halkının ve Arap halklarının işgal edilmiş topraklarına yeniden kavuşması ancak silahlı kurtuluş mücadelesi ile sağlanır.

Filistin ve Arap halkları, bu mücadele ile emperyalizmi ve siyonizmi dize getireceklerdir.

# 'THKO Konferans Belgeleri'

*Gazetemizin 133. sayısında ve HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK dergisinin 42. sayısında "TÜRKİYE HALK KURTULUŞ ORDUSU Konferans Bildirisi"ni ve yine gazetemizin 134. sayısında 'Konferans Bildirisi'yle kurulduğu ilan edilen TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İnşa Örgütü'nün Merkez Yayın Organı YOLDAŞ dergisinin 13. sayısında yayınlanan "Konferans Belgeleri"nin bazı bölümlerini yayınlamıştık. Bu sayımızda "Konferans Belgeleri"ni yayınlamayı sürdürüyoruz.*

*YOLDAŞ dergisinde yayınlandığı kadarıyla toplam dokuz bölümden oluşan belgelerin "İsim Değişikliği Üzerine Karar" ve "Devrimcilerin Birliği Üzerine Karar" başlıklı bölümleri bütün Türkiye halkının bilgisine sunuyoruz.*






'Konferans Belgeleri'nin yayınlandığı YOLDAŞ dergisinin 13. sayısının ön ve arka kapağı...

## 2

## İsim Değişikliği Üzerine Karar

1- 1920 Eylülünde Bakü'de 1. Kongresini yapan Türkiye Komünist Partisi'nin, 1921 yılında Kemalist burjuvazi tarafından önderlerinin katledilmesinden bu yana Türkiye proletaryası komünist partisine sahip olamadı.

Partiyi ele geçiren Şefik Hüsnü'nün Marksizmin revizyonu temelinde ortaya koyduğu sağ oportünist miras, elli yıldır Türkiye sol hareketini zehirlemiş ve onun gelişmesi önünde başlıca engeli teşkil etmiştir.

Şefik Hüsnü TKP'sinin 1951 yılında faşist diktatörlük tarafından örgütsel olarak tasfiye edilmesinden sonra, yurt dışına kaçan bir avuç mültecinin eline geçen TKP, SBKP'ndeki gelişimine bağlı olarak modern revizyonist bir partiye dönüşmüş ve sosyal-emperyalizmin uşağı sosyal-faşist bir parti haline gelmiştir.

1960'lardan sonra ülke içinde ortaya çıkan sol akımların dayandığı temel Şefik Hüsnü TKP'sinin siyasi ideolojik çizgisidir. TİP, parlamentarist, pasifist bir siyasi örgüttü. TİP içinden çıkan MDD hareketi Kemalist subay ve aydınların gerçekleştireceği askeri darbeye bel bağlayan, kapitalist olmayan yolu savunan reformist-cuntacı bir akımdı. MDD hareketi daha sonra çeşitli bölünmelere uğramış, onun reformist-cuntacı çizgisini devam ettiren PDA hareketi ise gelişimi içinde bugün "Üç Dünyacı", revizyonist, karşı-devrimci TİKP'ye dönüşmüştür. MDD hareketinden çıkan diğer gruplar içinde THKO, THKP-C, TKP/M-L-TİKKO küçük burjuvazinin ihtilalci çizgisini temsil ettiler.

12 Mart döneminden sonra sosyal-faşist T'K'P, ülke içindeki faaliyetini yoğunlaştırdı. Ayrıca modern revizyonist çizgi temelinde başka partiler kuruldu. TİKP karşı-devrim saflarında açıkça yerini aldı. THKP-C, TKP/ML-TİKKO'nun bölünmesiyle ortaya çıkan grupların çoğunluğu revizyonist-Troçkist çizgiyi temel aldılar. Bu iki hareket içinde oluşan revizyonist-Troçkist çizgiyi aşma eğilimi taşıyan iki grup içinde küçük-burjuva kariyerist önderlerin [illegible] bu iki hareketin bir bütün olarak Marksizm-Leninizmle birleşmesini imkansızlaştırmıştır.

Bütün bu parti ve gruplar, kendi revizyonist ve oportünist yüzlerini gizlemek, işçi sınıfımız ve halkımızı aldatmak için "Komünist Partisi", "İşçi Partisi" vb. isimler aldılar. Bu isimler onlar tarafından sadece komünizmin ve uluslararası işçi sınıfının prestijinden yararlanmak için kullanılmaktadır. Bu isimler, onlar için başka hiçbir anlam taşımamaktadır.

2- Elli yıllık revizyonist mirasa ve revizyonist ihanete bir tepki ve onun günahının kefareti olarak ortaya çıkıp gelişen küçük burjuva ihtilalci akımlar içinde yer alan örgütümüz THKO'nun adı revizyonizmin ve Troçkizmin derin etkisi altındaki o günkü ideolojik-siyasi çizgi ve örgütlenme anlayışıyla çelişmiyordu.

3- THKO'nun bu küçük - burjuva ihtilalci gruplardan biri olarak örgütlendiği 1970 sonlarından bu yana gösterdiği temel değişiklik ve gelişmenin başlangıcı, 1975 yılına tekabül eder. 1975 yılı hem proletaryanın ve halkın mücadele tarihinde ve hem de THKO'nun tarihinde son derece önemli gelişmelere yol açacak olan bir dönemi başlattı.

Bu tarihten itibaren THKO modern revizyonizme, sağ oportünizme ve burjuva maceracılığına karşı, özel olarak ise yarım yüzyıldır, ülkemiz işçi sınıfı hareketi üzerine bir kâbus gibi çöken sağ oportünizme ve sınıf işbirliği çizgisine karşı gittikçe sistemleşen ve derinleşen köklü eleştiriler yöneltti.

"Üç Dünyacı" revizyonizme karşı kararlılıkla Marksizm-Leninizmi savunan başında AEP'nin bulunduğu uluslararası Marksist—Leninist hareketin saflarında yer alarak, yeni revizyonizme karşı ülke içinde açtığımız kararlı ve etkin mücadele Marksist-Leninist ideolojik-siyasi hattımızın inşasını hızlandırdı.

Bütün bu gelişmeler sonunda THKO, bugün ulusal ve uluslararası bütün temel meselelerde uluslararası komünist hareketin görüşüyle uyumlu açık ve berrak görüşlere sahiptir. Her alanda süren sınıf mücadelesi içinde yer alarak inşa ettiğimiz Marksist-Leninist siyasi hat kendi içimizde bir avuç revizyonist ve "Üç Dünyacı" döneğe karşı yürütülen açık ve keskin mücadeleler içinde bugünkü olgunluğa ulaştı.

4- THKO, bugünkü Marksist-Leninist hattının temel çizgilerini ortaya koyduğu 1975 yılından itibaren Marksist-Leninist bir örgüt haline gelmiş, 1975'ten bugüne bu hattı geliştirip olgunlaştırmıştır. İdeolojik ve siyasi inşa tamamlanmış, programı ortaya konmuştur. Şimdi artık Türkiye Devrimci Komünist Partisi'ni kurmak tarihi bir görev olarak THKO'nun, bizim omuzlarımıza yüklenmiş bulunuyor.

## Devrimcilerin Birliği Üzerine Karar

1- Örgütümüz daha 1975 yılında proletarya partisinin yaratılması yolunda ilerlerken devrimcilerin birliği sorununun çözümlenmesi gerektiğini tespit etmişti. Çünkü tam da bu sırada ülkemizde 1971'in devrimci-demokrat hareketleri içerisinde yer alan pek çok devrimci Marksizm-Leninizme yöneliyor, geçmişin ve yenilginin derslerini gözden geçiriyor, Mustafa Suphi hareketinden sonra hiçbir dönem gerçek komünist önderliğe sahip olmamış Türkiye proletaryasının öncü müfrezesinin yaratılmasına işaret ediyordu.

O anın doğru değerlendirilmesi, birliğin derhal Parti çatısı altında toplanmak olmadığını; güçleri ve imkanları birleştirmek, halen varlığını devam ettiren ideolojik-siyasi engelleri birlikte aşmaya hizmet eden bir özellik taşıması gerektiğini ortaya koyuyor ve günün görevini uluslararası komünist hareketin çizgisine bağlı ve onunla uyum içinde olan ve elli yılı aşkın revizyonist-reformist geçmişin eleştirisi temeli üzerinde ideolojik ve siyasi inşa, yani Türkiye proletaryasının öncü müfrezesinin azami ve asgari programının ortaya çıkartılması ve program etrafında devrimcilerin birleştirilmesi olduğunu gösteriyordu.

2- THKO, Marksizm-Leninizme sarıldığından günümüze kadar daima, devrimcilerin birliğine önem verdi ve bu yolda mücadele etti. Her dönemde, dönemin özelliklerine uygun, pratik öneriler formüle ederek, kadrolarını, kitleleri birlik için eğitmeyi, Partinin yolunda engel ve özünde küçük - burjuva sınıf özelliğinin yansıması olan grupçu, tekkeci ve sekter eğilimlerle mücadeleyi görev bildi. İleri sürdüğü her öneriyi gelişmeleri göz önüne alarak derinleştirdi ve zenginleştirdi.

Kararlılıkla tekrarlarız ki, THKO, üzerine düşen görevleri ve konumunu belirlemekte ilkeli davrandı, daima devrimcilerin birliğinin samimi bir savunucusu ve öncüsü oldu. Yine THKO'nun bu doğru ve tutarlı tavrının sonucu, ülke çapında eylem birlikleri gerçekleşmiş, onbinlerce işçi, köylü, aydın ve genç, gericiliğin karşısına dikilmiş, kitle örgütlerinde ve kitle eylemlerinde, revizyonizmin saldırı ve hileleri göğüslenebilmiş, her türden gericiliğin saldırıları karşısında tek başına ayakta duramayacak pek çok devrimcinin direnci sağlanmış, tekkeci, dar grupçu anlayışla, etle kemik gibi birbirine yapışmış küçük burjuva önderlerin gerçek yüzleri açığa çıkartılmıştır.

3- THKO, devrimcilerin birliği için samimiyetle ve açıklıkla mücadele ederken, diğer iki hareketin (THKP-C/ML ve TKP/ML- TİKKO Hareketi) tavırları hiçbir dönemde açık ve samimi olmadı. 1975 Ağustosunda THKO tarafından, geçmişlerini gözden geçirmeye ve özeleştiriye davet edilen her iki hareket, bugüne kadar köklü bir özeleştiriden kaçındı. Doğal olarak küçük-burjuva ideolojisinin etkisinden ve revizyonizmden kurtulamadı, tersine yaşattı. Birlik meselesinde de daima revizyonizmin etkisiyle ortayolcu, titrek ve anti-parti bir yol tutturdular. Grup çıkarlarını öne çıkararak halkın ve devrimin çıkarlarını hiçe saydılar. Partiye giden yolda birliğin önemini, partinin proletarya için devrimde en büyük silah olduğu Leninist ilkesini hiçbir dönem kavrayamadılar. Başka bir ifadeyle birlik ve parti diye bir meselesi olmayan küçük burjuva şeflerin gerici tavırları her iki harekete ve izledikleri yola damgasını vurdu. İşte bu tavır her iki hareket saflarında bulunan devrimcilerin birlik isteklerinin körelmesine, parti ruhunun gelişmesi yerine, anti-parti davranışın, grupçuluğun yaygınlaşmasına hizmet etmekten başka bir yarar getirmedi.

4- Yaşadığımız son bir yıl THKO ve ülkemiz proletaryası açısından arınma ve netleşme yılı oldu. Proleter devrimci hareket, saflarındaki burjuva yolcu unsurları tasfiye edip, revizyonist tasfiyeci ve hizipçi akımların üstesinden gelirken, programını belirleyen temel siyasi sorunlarını çözümledi ve onun etrafında Marksist-Leninist birliğini pekiştirdi.

Öte yandan devrimcilerin birliğinin unsuru olarak görülen iki hareketten "THKP-C/ML" 'Üç Dünya Teorisi" tartışmaları sırasında iflas etti. Bu hareketi yönlendirenlerin tümü peşlerine takabildikleri bazı unsurlarla birlikte karşı-devrimci TİKP'ne kapılandılar. "TKP/ML-TİKKO Hareketi" ise eklektik ve revizyonist tezlerinin kaçınılmaz sonunu yaşıyor. Proleter devrimci hareketin yönelttiği Marksist-Leninist eleştiriler ve sınıf mücadelesinin karşılarına dayattığı sorunlardaki çözümsüzlüklerinin sonucu çözülüyor ve parçalanıyor.

İşte bugün birlik meselesini belirleyen olgu: Bir yanda, program ve Marksist-Leninist siyaset üzerinde sıkıca birleşmiş, birlik ve parti ruhunu dipdiri ayakta tutan, devrim yolunda ileri atılmak için istek ve heyecanla dolu, oportünizm ve revizyonizmi altederek ilerleyen, devrimcilerin katılmasıyla gittikçe gelişip güçlenen proleter devrimcilerin safları; öte yanda küçük-burjuvazinin revizyonizm ve oportünizm ile körelmiş dağılan, çürüyen tekkeleri.

5- Yaşadığımız günlerin gerçeği şudur: Uluslararası komünist hareket, modern revizyonizmin doğrudan uzantısı olan yeni revizyonizmi açığa çıkartmış, saflarının dışına atmış, proleter devriminin bütün meselelerini açıklıkla bir kere daha vurgulamış, ulusal ve sosyal kurtuluş devrimlerinin yolunu aydınlatmıştır.

Elli yılı aşkın bir süredir Türkiye proletaryasının ve halkının yolunu karartan revizyonist reformist çizgi mahkum edilmiş, onun ve uzantılarının eleştirisi temelinde devrimin en temel meseleleri çözümlenmiş, Türkiye proletaryasının Marksist-Leninist mücadele platformu ortaya konmuştur. Devrime ve halka bağlılıktan, Marksizm-Leninizme inançtan başka hiçbir kaygı ve ön fikir taşımayan THKO kadroları, Devrimci Komünist Partisi'nin inşasında üzerlerine düşen tarihi sorumluluğu kavrayarak, ona sıkıca sarılarak, hiçbir fedakarlıktan kaçınmadan yıllardır verdikleri mücadelenin gurur ve kıvanç verici aşamasına, TDKP-İÖ aşamasına ulaşmışlardır.

Konferansımız geldiğimiz yerde grup yapılarının aşıldığını, bütün iyiniyetlerine rağmen, tek tek devrimcilerin ve küçük grupların çabalarının devrime hizmet etmeyeceğini bir kere daha tekrarlamayı, grup yapılarını devam ettirme çabalarının, anti-parti bir tavır ve tasfiyecilik temeli olduğunu, tutulması gereken biricik doğru yolun parti bayrağı altında TDKP-İÖ saflarında birleşmekten geçtiğini, işçi sınıfımıza ve bütün devrimcilere duyurur.

THKO Konferansı, devrim isteğinde samimi ve kararlı hiçbir devrimcinin parti safları dışında kalmaması için ısrarla mücadele edileceğini, birlik ve parti önünde, tasfiyeci, anti-parti cereyanları göğüsleyerek devrimcilerle birleşeceğini, bu tavrının THKO'nun üç yıldır sürdürdüğü ısrarlı tavrın bir devamı olduğunu açıklar. Ve bütün devrimcileri, karşılarına dikilebilecek tüm gerici barikatları yıkarak, Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi olan TDKP'mizin ilk adımı olan TDKP-İÖ saflarında birleşmeye çağırır.

TDKP Kuruluş Kongresi aynı zamanda, revizyonizmin, grupçuluğun, tekkeciliğin altedilerek Türkiye proletaryasının en yiğit, en fedekar, en kararlı evlatlarının, Türkiye komünistlerinin birleştiği bir birlik kongresi olacaktır.

TDKP saflarında birlik için ileri !

Ancak, parti meselesine mükemmeliyetçi anlayışla yaklaşmamakla birlikte TDKP'nin kuruluş kongresini toplamak için şu görevleri en kısa zamanda yerine getirmek de gerekmektedir:

a- Ana hatlarıyla örgütsel ve özgül siyasetlerin ortaya konması. Örgütsel yapının ve çalışma tarzının Marksizm-Leninizme uygun olarak düzenlenmesi ve düzeltilmesi.

b- Gerici bir biçimde sürdürülmeye çalışılan grup yapılarını aşıp bütün devrimcilerle birleşerek, Türkiye Devrimci Komünist Partisi 1. Kuruluş Kongresinde bütün devrimcilerin temsil edilmesinin sağlanması.

5- Bütün gelişmeleri ve görevleri ve örgütümüzün bugünkü niteliğini göz önüne alan THKO Konferansı, Türkiye Devrimci Komünist Partisi'nin 1. Kuruluş Kongresini hazırlamak üzere THKO adını Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü olarak değiştirdiğini ilan eder.

TDKP'ni kurmak üzere tam bir irade birliği içinde ve büyük bir coşku ve atılganlıkla seferber olma kararı alan konferansımız;

Halkımızın kahraman ve değerli evlatları, halkın kurtuluşu mücadelesinin boyuneğmez savaşçıları, bugün hayatta olsalardı aynı amaç uğruna omuz omuza savaşacağımızdan asla kuşkumuz olmayan THKO'nun kurucusu yoldaşlarımızı derin bir saygıyla anar!

Bugüne kadar THKO saflarında devrim davası yolunda canlarını veren, THKO'yu güçlendirip ilerleten THKO'nun kahraman savaşçılarını derin bir saygıyla anar!

Yoldaşlarımızın uğruna hayatlarını feda ettikleri devrim davasının TDKP'miz önderliğinde zafere ulaşacağına inancımız tamdır!

Bütün devrimciler ve bütün örgüt, TDKP 1. Kuruluş Kongresi için ileri !

Her şey TDKP'ni inşa için !

Yaşasın TDKP'miz !

# DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

*Kars-Göle Dev-Genç Yönetim Kurulu üyesi:*

## "Devrimci Yol saflarını terkediyorum"

Günümüz dünyası, kapitalizmin buhranının derinleştiği, çağımızın bel lıbaşlı çelişkilerinin keskinleştiği büyük bir ekonomik ve siyasi buhranın içinde bulunuyor.

Marksizm-Leninizmin ışığı böyle bir dünyada halkların yolunu aydınlatmaktadır. Tüm dünya proletaryası bu temel silaha sarılarak kurtuluşunu gerçekleştirmek için ileriye atılıyor. İşte emperyalizmin tahakkümü altında komprador, kapitalizmin ve feodalizmin hüküm sürdüğü ülkemizde halkımızın kurtuluş mücadelesinin önünde birçok revizyonist, Troçkist ve oportünist görüş devrim mücadelesinin önüne dikiliyor.

Ben de şimdiye kadar her tahlilde orta yol izleyen ve siyasi çizgisinin yanlışlığı her dönemde ortaya çıkan 'Devrimci Yol' içinde yer aldım. Dar kalıpçı, maceracı ve revizyonizmin etkisi altındaki Devrimci Yol çizgisi proleter devrimci HALKIN KURTULUŞU'nun eleştirileri karşısında iflas etmiştir.

Devrimci Yol ülkemizin sosyo-ekonomik tahlilini yaparken, burjuvaziyi hâlâ ilerici olarak göstermekte ve demokratik devrimin artık özünde bir toprak devrimi olmaktan çıktığını, burjuvazinin bu işi başardığını iddia etmektedir. oysa yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemizde bu yüzyılın başından beri demokratik devrim süreci tamamlanamamıştır. Feodalizm milli bir sanayi temelinde tasfiye edilememiştir. Tersine, feodalizm emperyalizm ve komprador kapitalizmiyle kaynaşmış bir biçimde hâlâ varlığını sürdürmektedir.

Devrimci Yol, emperyalizm, savaş-barış, kapitalizmin buhranları, devrim, proletarya partisi, geriye dönüş ve işçi-köylü ittifakı gibi sorunlarda da Marksizm- Leninizm yerine modern revizyonizmin ve Troçkizmin ideolojik görüşleriyle donanmıştır.

Emperyalistler arası savaşın ve emperyalistler arasındaki çelişkinin ortadan kalktığını ileri süren Devrimci Yol bu konuda da Kruşçev'in kanıtlarını ileri sürüyor. Devrimci Yol savaş konusunda da diğer birçok sorunda yaptığı gibi iradeciliği ön plana çıkarmıştır.

Devrimci Yol, proletaryanın ve komünist partisinin devrimdeki öncü rolünün yerine 'öncü gerilla'yı ve bir avuç aydını koymuştur.

Ne yanından bakılırsa bakılsın, Devrimci Yol çizgisinin Marksizmle bir ilgisi yoktur. İşte bu nedenle bu safları terk ediyorum, ve ülkemizin somut koşullarına uygun bir siyasi çizgiyi uygulayan HALKIN KURTULUŞU'nun çizgisine katılıyorum.

*Revizyonist hizip saflarını terkeden bir devrimci*

## "Proletarya Partisi'ni inşa için tekke duvarlarını parçalayalım"

Türkiye proletarya hareketi bundan bir yıl kadar önce kendi içinde büyük bir mücadeleye girdi. Bu dönemde devrimci proletarya hareketi büyük bir atılımın eşiğinde idi. İşte tüm bu anda hizip şefleri bu gelişmeler karşısında kendi revizyonist düşüncelerinin mahkum olacağını anlayınca, revizyonist ideolojik hatlarını gizlemek, kariyerlerini kurtarabilmek ve son tahlilde burjuvaziye hizmet için proletarya hareketini bölücü bir çabanın içine girdiler. Hizbin esas hedefi kendilerinin de çeşitli defalar belirttiği gibi proleter devrimci hareketi yıkmaktı.

Onlar gerici hiziplerini oluştururken bile revizyonist düşüncelerini savunamadılar. Yalnızca 'yıkılsın" ve 'kahrolsun' naralarıyla bağırıp durdular. Bütün zaaflardan bu amaçla yararlanmak istediler. Bunları yaparken her türlü burjuva ayak oyunlarına başvurdular. Üstelik revizyonist görüşlerini örtebilmek için 'siyasi ayrılıklarının olmadığını' dahi söyleyebildiler. Böylece revizyonist düşüncelerini tabana duyurmaktan ve savunmaktan açıkça korktuklarını dahi ilan ettiler.

Revizyonist hizip, feodal bağları, ahbap - çavuş ilişkilerini, bölücü amaçlarını gerçekleştirmek için temel silah olarak kullandı. Onlar tam da burjuvazinin proletarya hareketine karşı saldırısının arttığı bir dönemde bölücü faaliyetlerine girişmekle amaçlarını daha berrak bir biçimde ortaya sermişlerdir.

Hizipçiler içinde bireycilik, adam kayırma, kariyerizm, her zaman gündemde kalmıştır. Hizip şefleri kendilerine karşı olan ve devrimci düşünceyi savunan kişileri kariyerle susturmaya çalışmıştır. Hizibin hiçbir ideolojik birliği olmadığı için kısa bir süre içinde şefler birbirine düşmüş, hizip çok sayıda gruba bölünmüş, hatta işi sonunda birbirlerinin kafasını kırmaya kadar götürmüşlerdir. Bugün hizip şefleri her geçen gün yıkılıp parçalandıklarını görmekte ve bunlardan çoğu yeniden düzenle kopmuş olan bağlarını sağlamlaştırmak için hızla adımlar atmaktadırlar.

Ben belli bir dönem hizip saflarında kaldım, Hizip şeflerinin gerici amaçlarına mevcut durumu yeterince kavrayamadığım için yardımcı oldum. Bu zaafım esas olarak hizip şeflerinin grupçuluğu ta başından içimize işlemiş olmalarından ve bundan da öte, Marksizm-Leninizmi kavrayamamamdan dolayı ortaya çıktı. Hizibin karşı-devrimci yüzünü, proletaryaya düşmanlığını, burjuvaziye hizmet siyasetini, yalancılığı, bizzat gözledim. Marksizme inanmış bütün arkadaşlara sesleniyorum: Proletarya partisinin inşası için tekke duvarlarını parçalayalım, devrimci proletaryanın bayrağı altında birleşelim. Herkes partinin yaratılması için üzerine düşen görevi üstlenmelidir.

İZMİR-KONAK'TAN DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

"Kurtuluş"u terkeden İzmir - Tariş İplik Fabrikasından bir işçi:

## "Proleter devrimci hareket biricik umut kaynağımız"

Ben uzun bir süre Kurtuluş Sosyalist Dergi'nin etkisi altında kalan bir işçiyim. Ancak şimdi Türkiye devrimci proletarya hareketinin gösterdiği yolun işçilerin ve halkın tek kurtuluş yolu olduğunu kavradım. Marksizm-Leninizmin ışığında bütün engellere rağmen yükselen proleter devrimci hareket biricik umut kaynağımızdır.

Bütün devrimcilerin her türden oportünizmin, sınıf uzlaşmacı siyasetlerin çamurdan duvarlarını yıkarak Türkiye proletarya hareketinin Parti Bayrağı altında toplanmasını diliyorum.

*Trabzon'dan Ali Cebiroğlu*

## "TİKP, emperyalizmin uşağı bir partidir"

Ben üç yıl boyunca Aydınlık-TİKP saflarında bulundum. Bu süre içinde Aydınlık çizgisinin ABD yanlısı MHP ve AP gibi partilerin doğrultusunda geliştiğini gördüm. 'Faşistlerle aynı okulda kol kola gezme siyasetinin' faşist cinayet ve katliamlara nasıl hizmet ettiğini bizzat yaşadım.

Halka ve gençliğe yönelen faşist saldırıların bütün hızıyla sürdüğü bir dönemde TİKP revizyonistlerinin Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci gibi devrimcileri katletmekle faşist diktatörlükle aynı safta olduklarını kanıtlamışlardır.

Onlar, Tito gibi hainleri yücelterek sosyalizmden ne anladıklarını da ortaya koymuşlardır. Sosyalizmin kalesi Arnavutluk'a saldırırken öte yandan Yugoslav tipi sosyalizmi (! ) yüceltmeleri ABD emperyalizminin saflarına geçmelerinin yeni bir dönemeci ve aynı zamanda yeni bir kanıtıdır.

Aydınlık-TİKP çetesinin ideolojik gıdası olan "Üç Dünya Teorisi" halklara ve devrime ihanetin teorisidir. İşte bütün bu nedenlerden dolayı Aydınlık saflarını terk ediyorum.

KAHROLSUN "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"

KAHROLSUN TİKP-AYDINLIK REVİZYONİZMİ!

AP Kongresinde işçi düşmanı tedbirler karşısında tavırlar

# TÜRK-İŞ'ten Aydınlık revizyonistlerine kadar bütün işçi düşmanları birleşti

* CHP'NİN SUSKUNLUĞU, TOPLUMSAL İHANET ANLAŞMASI İLE UYGULADIĞI İŞÇİ DÜŞMANI TEDBİRLERİN BİR PARÇASIDIR.
* AYDINLIK REVİZYONİZMİ, İŞÇİ HAKLARINA SALDIRILAR HAKKINDA TEK KELİME SÖYLEMEMEKTE KARARLI.
* TÜRK-İŞ YÖNETİMİNİN MUHALEFETİ ONLARIN FAŞİST YÜZÜNÜ GİZLEYEMEZ.

AP Kongresinde, işçi sınıfının kazandığı hakları daha çok gasbetmeye yönelik program değişiklikleri yapıldı. Bu değişiklikleri, komprador burjuvazinin önde gelen temsilcileri büyük sevinçle karşıladılar. Halit Narin, (İşverenler Sendikası Yöneticisi) Demirel'in başkanlığındaki AP'nin bu "vatansever" girişimlerinden memnuniyetini belirtti.

İşçi sınıfının grev ve toplusözleşme haklarını bütünüyle çiğneyen bu yeni öneriler karşısında tavırlar ne oldu? Sözde karşı çıkışların amacı nedir? Emekçi kitlelerin haklarının savunucusu gibi görünen reformist ve revizyonistler, değişik sendika ağaları bu anlaşma karşısında hangi tavırları takındılar?

### CHP NİÇİN SUSUYOR?

CHP, uzun zamandır "sömürüsüz, sınıfsız bir dünya" sloganını yayıp duruyordu. Ancak AP'nin ve temsil ettiği komprador burjuvazinin işçi sınıfına bu yeni saldırısı karşısında CHP cephesinde sessizlikten başka bir şey yok. Nasıl olsun? Toplumsal ihanet anlaşması ile yüzbinlerce işçinin kazanılmış haklarına yapılan saldırı, CHP hükümeti aracılığıyla yürürlüğe konuldu. Grev ve toplusözleşme hakları, sendikal haklar zaten CHP'nin sendika ağalarıyla imzaladığı "Toplumsal Anlaşma" ile büyük ölçüde ayaklar altına alınmıştır. Başta Ecevit olmak üzere, CHP yöneticilerinin suskunluğu, işçi düşmanı ortaklıkta AP yönetimine desteğin belirtisidir. Reformizmin yüzü açığa çıkıp, kitlelerin mücadelesi büyüdükçe egemen sınıflar açısından daha elverişli olacak bir AP-CHP koalisyonunun ortak temellerinden birisinin, işçi haklarına saldırı olacağını göstermektedir.

### AYDINLIK YAZARLARININ SUSKUNLUĞU : EGEMEN SINIFLARA ALKIŞ

Aydınlık revizyonizmi saflarında da sessizlik var. Aydınlık yazarları, AP Kongresi'nin çok öncelerinden sayfalar boyu yazı döktürdüler. Demirel karşısında Kenan İnan kliğini, onun sosyalizme ettiği küfürleri de övarak desteklediler. Kongre boyunca Aydınlık gazetesi sayfalarını Demirel-İnan çekişmesine ayırdı. Bu çekişmede, Aydınlık'ın desteklediği egemen sınıflar temsilcilerinden birisi, İnan seçimi alamadı. Buna rağmen Aydınlık, işçi haklarına bu yeni saldırı üzerine hiçbir şey söylemedi. Doğu Perinçek ve onun "kurnaz" işçi yazarı, yoksa bu yeni saldırıdan habersiz midir? Gerçek şu ki, Aydınlık'ın sessizliği, egemen sınıfların hizmetindeki siyasetinin kaçınılmaz bir sonucudur. Aydınlık yazarları, efendileri Çin revizyonistleri gibi tek baş düşman olarak Sovyet sosyal-emperyalizmini tespit ettiler. Demireller, İnan'lar, Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi egemen sınıflar bu saldırılarıyla Aydınlık'ın en yakın müttefikleridir. AP Kongresinde işçi sınıfına karşı yeni saldırılar, Aydınlık yazarlarınca sözde Sovyet emperyalizmine karşı "milli bağımsızlığı" koruma yönündeki tedbirlerdir. Aydınlık-TİKP kliği, [illegible] "milli [illegible] [illegible] Doğu Perinçeklerin, AP

ve egemen sınıfların temsilcisi diğer partilere halk düşmanlığında desteği elbette yeni bir şey değildir. Aydınlık - TİKP revizyonist kliği, faşist saldırılar karşısında emekçi halk kitlelerinin karşısında AP-CHP-MSP koalisyonu seçeneğini koydu. Bunu uzun süre yaydı. Birçok yerde bu yönde toplantılar düzenledi. Böyle bir siyaset, onu bugün, AP'nin işçi düşmanı saldırılarını alkışlamaya getirdi.

AP Kongresinde "grev hakkına kısıtlamalar getirilecek" diye tüzük değişikliği yapılıyor, "sendikaların siyaset yapması önlenecek" deniliyor. Aydınlık-TİKP karşı-devrimcileri ise, revizyonist sendika ağalarına karşı, faşist ve reformist sendika ağalarıyla birleşme çizgisinde buna alkış tutuyor. TİKP, sosyal-faşistlere karşı, toplumsal ihanet anlaşmasının ilk uygulayıcılarından Şükrü Özbayrak'la birleşti. Tek Gıda-İş Sendikasında faşist yönetici İbrahim Denizcier'i göklere çıkardı. TİKP, karşı-devrimci özünü sosyal - faşistlerle işbirliğine kadar da götürecekti ve Gıda-İş Genel Kurulunda sahte TKP ile birleşerek bunu da yaptı. Aydınlık-TİKP, egemen sınıfların ve onların hizmetindeki sendika ağalarının destekçisi oldu. Bugün de, aynı siyaset doğrultusunda işçi sınıfına yapılan yeni saldırıları alkışlıyor.

### TÜRK-İŞ YÖNETİMİ İŞÇİ DÜŞMANI YÜZÜNÜ GİZLEYEMEZ

AP Programındaki bu değişikliğe Türk-İş yöneticileri de sözde karşı çıktılar. Türk-İş Genel sekreteri Sadık Şide, [illegible] söylüyor. Sadık Şide uzun dönem bakanlık yaptı. MC hükümetinde sağlık emekçilerinin kazanılmış bütün haklarına karşı saldırıları yönetti. Onbinlerce sağlık işçisini, memur statüsüne geçirerek onların grev ve toplusözleşme hakkını gasbetti. Bugün bu hakların kısıtlanmasına sözde karşı çıkıyor. Sadık Şide, Türk-İş yönetiminin MHP yanlısı bir kliği ve işçi düşmanı bir klik önderlerindendir. Sözleri, çok az kişiyi inandıracak [illegible] değildir. Sadık Şide, Nasrettin Hoca gibi göle maya çalıyor. Tutarsa...

### CHP DESTEKLENEREK, İŞÇİ HAKLARI SAVUNULAMAZ

DİSK yöneticileri de, AP Kongresindeki değişikliklere karşı çıktılar. Oysa bu değişikliklerle, CHP'nin tezgahladığı "Toplumsal Anlaşma" arasında özde hiç bir ayrım yoktur. AP-CHP, bu sorunda, işçi haklarına saldırı [illegible] olarak birleşmektedir. DİSK [illegible] CHP hükümetine [illegible] "Toplumsal Anlaşma" [illegible] sözde karşı çıkıyor. [illegible] CHP hükümetini destekleyerek, işçi haklarını savunmak [illegible] olabilir mi? Sosyal-faşistlerin böylesi işçi düşmanı tertipleri [illegible]

## AP Kongresi ve işçi sınıfı aleyhine alınan kararlar

AP'nin son yapılan genel kurulunda bütün gözler Demirel-İnan çekişmesi üzerindeydi. Bunun için de kongrenin bitiminden sonra yapılan bütün yorumlar Demirel'in 'zaferi' ve İnan'ın 'yenilgisi' etrafında dönüp dolaştı. Kendisine demokrat, devrimci adını takan birçok kimse ve yazar-çizerler kongrede alınan bazı kararları isteyerek veya istemeyerek gözlerden kaçırdılar. Yüreği AP-CHP koalisyonu ile yanıp tutuşan ve 'anarşiye karşı tedbir' arayıp duran bazı kimseler için ise kongrede alınan bazı kararlar bir sevinç vesilesi oldu.

'Zafer' ve 'yenilgi' hesapları arasında gözden kaçan kararların başında, işçi sınıfının ekonomik ve siyasi haklarının daha da kısıtlanmasını sağlayan program değişikliği gelmektedir. Kongrede alınan kararlarla AP iktidara gelirse, işçi sınıfının ekonomik ve siyasi haklarını daha da kısarak 'anarşiyi önleyecek' ve bıhranın yükünü işçi sınıfının omuzlarına daha fazla yıkacak.

Kongrede AP programında yapılan değişiklikler şu noktalarda toplanmaktadır:

1-) Programın 72. maddesinde yapılan bir değişiklikle "sermayeyi, işvereni, mülkiyeti, özel teşebbüsü ürkütmeyen kurumların kökleşmesi ve geliştirilmesi, devletin uzun süreli grevleri önleyecek sistemleri kurması" öngörülmektedir.

2-) 73. maddede yapılan değişiklik "Toplusözleşme uygulamasının, ekonomik zorunluluklarsosyal denge devlet ve işveren olanakları" ölçüsünde kalması ilkesini getirmektedir.

3-) Programın 74. maddesinde yapılan değişiklikle, sendikaların faaliyet alanları ve faaliyetleri daha da sınırlandırılmakta ve sendikalar "mesleki dayanışma araçları" olarak tanımlanmaktadır. Bu konuda getirilen ilke şöyledir: "Sendikacılığın yeni bir merhaleye geçmesi kanısındayız. Bu merhale, sendikacılığın kendi sahası içine çekilmesi şeklinde hülasa edilebilir. Sınıf mücadelesi sendikacılığına, ideolojik ve parti sendikacılığına karşıyız. Türk işçisinin suni sınıf şuuru yerine tabii milli şuur içinde tutulması şaşmaz prensibimizdir."

## Yol Su Elektrik'te faşist ve reformist sendikaların işçi düşmanı tertipleri

Yol, Su, Elektrik (YSE) bir devlet kuruluşudur. Burada 35 bin daimi işçi çalışır. İşçilerin 30 bini Köy YSE-İş Sendikasına kayıtlıdır. Geri kalan 5 bin işçi ise Yol-İş (YSE-İş) ve DİSK'e bağlı Bay-sen-İş Sendikasına üyedir. Bu sendikalardan Köy YSE-İş'in genel merkez yönetiminde faşist sendika ağaları vardır. YSE-İş'in başında ise reformist sendika ağaları yer alıyor.

YSE'de son sıralarda olup bitenler, faşist ve reformist sendika ağalarının işçi düşmanlığında nasıl birleştiklerinin açık kanıtıdır. Bu işbirliği, toplu iş sözleşmesinin aylardır sürdüğü sırada, işçilerin kazanılmış haklarını da gasbetmeye yöneliktir. Başında faşistlerin bulunduğu Köy YSE-İş ile Köyişleri ve Kooperatifler Bakanlığı arasında toplu iş sözleşmesi sekiz aydır sürmektedir. Yol-İş Federasyonu ise üç bin işçi için, "Toplumsal Anlaşma" çerçevesi içinde imzaladığı toplu-sözleşme ile işçilerin kazanılmış haklarına da saldırmıştır. Aynı zamanda Yol-İş'e bağlı YSE-İş Sendikası, faşist sendika ağalarına parsa vererek kurdurulmuştur.

Köy YSE-İş'in faşist yöneticileri, binbir yalan ve vaade başvurdular. İşçilere haber vermeden, ayaküstü yapılan bir toplantıda sendika ağası Sadık Özkan şunları söyledi: "İşçilerin atılmasına ve sürülmesine karşı bir maddeyi sözleşmeye koymaya çalışıyoruz. Yeter ki sizler sabırlı olun, bana güvenin". Bir devrimci işçi söz aldı. Sanayi primi adı altında işçilerden kesilen % 3'lük primlerin faşist katillere silah parası olarak gittiğini belirtti. Toplantıya katılabilen işçiler, sendika ağalarını slogan atarak lanetlediler.

Başında reformistlerin bulunduğu Yol-İş Federasyonu ile Köyişleri ve Kooperatifler Bakanlığı arasında anlaşma bu dönemde imzalandı. Bu anlaşma çerçevesinde, faşist, reformist sendika ağaları ve patron devlet, işçi düşmanlığında aralarında şöyle bir plan hazırladılar:

- Yol-İş Federasyonu ile işkolu yetkisine dayanarak ve "Toplumsal Anlaşma" çerçevesinde bir anlaşma imzalanacak.
- Faşistlerin yönetimde bulunduğu Köy YSE-İş ile sözleşme imzalanmayacak.
- Yol-İş'e bağlı ve başında CHP'li reformistlerin bulunduğu YSE-İş Sendikası kurulacak.
- Köy YSE-İş ile sözleşme imzalanmayınca mağdur durumda kalan 30 bin işçi, % 40 ücret artışı alan YSE-İş Sendikasına geçmek zorunda kalacaklardır.
- Bütün bunların karşılığı olarak Sadık Özkan ve faşist beslemelerine, sendikanın milyonlarca liralık mülkleri ve işçilerden kesilen sanayi primleri peşkeş çekilecektir.

Nitekim bu plan çerçevesinde, arkasında CHP'li yöneticilerin yer aldığı YSE-İş kurduruldu. CHP, İstanbul Kontenjan Milletvekili Doğan Onur, YSE-İş Mali Sekreterliğine getirildi. Yol-İş Federasyonu Genel Başkanı Muzaffer Saraç YSE-İş Genel Başkanı oldu. Köyişleri ve Kooperatifler Bakanlığı Sosyal İşler Genel Müdürü ve YSE Sorumlusu Mustafa Bayraktar ise YSE-İş Genel Sekreteri oldu.

İşçi ücretlerinden gasbedilen kesintilerin faşistlere peşkeş çekilmesi, CHP'li sendika ağalarının "Toplumsal Anlaşma"yı dayatmak için her yola başvurduğunun açık kanıtı oldu. YSE işçileri, mücadelelerini hem faşist, hem de reformist sendika ağalarına karşı sürdüreceklerdir.

## düzeltme

Gazetemizin 132. sayısında 4. sayfada "Uluslararası İşçi Sınıfından" köşesinde yer alan "DSM (RGO) Federal Almanya Çapında Bir Örgüt Olarak İnşa Ediliyor" başlıklı yazımızda önemli bir yanlışlık yapılmıştır.

Bu haberin giriş bölümünde şöyle diyorduk:

"Bu kongre ile DSM (RGO) bir mücadele programına, tüzüğe ve yönetim organlarına sahip olarak ve çalışmalarını merkezi bir yapıya kavuşturacaktır. Ve DGB'den ayrılarak gerçek bir sınıf sendikası oluşturacaktır."

Bu ibarenin son cümlesi, yani "... ve DGB'den ayrılarak gerçek bir sınıf sendikası oluşturacaktır" cümlesi içinde bulunduğumuz dönem açısından gerçeği yansıtmamaktadır.

Çünkü Devrimci Sendika Muhalefeti (RGO) içinde bulunduğumuz dönemde ve bu ayın ikinci veya üçüncü haftasında toplanarak, kongre ile DGB'den ayrılarak ayrı bir sendika kurmayacaktır. Bu kongre ile şimdiye kadar işyeri grubu halinde örgütlenen RGO, bu çabasını merkezileştirecek bir program ve tüzüğe kavuşacaktır. RGO, DGB'li sendika ağalarının teşhirini en geniş işçi yığınları arasında gerçekleştirdikten sonra, DGB'den ayrılarak, ayrı bir sınıf sendikası olarak ortaya çıkacaktır. Ama bugün ve kongre sonrasında da faaliyetini DGB içinde sürdürecektir.

Bu önemli yanlışı düzeltir, okuyucularımızdan özür dileriz.

*NOT: İçinde bulunduğumuz aydan itibaren Türkçe olarak da yayınlanacak DSM (RGO) Aylık Haber Dergisi'nin yazışma ve abone adresi aşağıdadır:*

*Diethmars Theil*
*Postfach: 41 03 32 4600 Dortmunt 41*



*Diyarbakır Tıp Fakültesinde yüzlerce işçi, "Herkese İş ve Can Güvenliği" sloganıyla iş cinayetinde ölen arkadaşlarının cenazesini kaldırdı.*

## Diyarbakır Tıp Fakültesinde 300 İşçi İş Cinayetini Protesto Etti

Patronların aşırı kâr hırsı ile hiçbir işyeri tedbiri almaması bir iş cinayetine daha sebep oldu. Diyarbakır Tıp Fakültesi inşaatında çalışmakta olan bir işçi, etrafında hiçbir güvenlik önlemi alınmamasından dolayı asansör boşluğuna düşerek hayatını yitirdi.

27 Ekim günü öğle vakti asansör boşluğundan birtakım iniltiler gelmesi üzerine asansör boşluğuna inilmiş ancak bu işlem epeyce uzun sürdüğünden olay yerine varıldığında bir iş cinayetine kurban giden işçi arkadaşımız kurtarılamamıştır. Bu sırada olay yerine gelen patron uşağı muhasebeci adeta sırıtarak "ailesine haber verin ölüyü alsınlar" diyerek olayı geçiştirmek istemiş ve olay hakkında rapor tutulmasını engellemeye kalkmıştır. Ancak işçi haklarının gerçek savunuculuğunu yapan devrimci işyeri temsilcisi, patron uşağının oyununa gelinmemesini ve işçilere cenazeye sonuna kadar sahip çıkmasını anlatan bir konuşma yapmıştır. İşçiler bu konuda hiçbir taviz vermeyecekleri kararına varmışlardır.

Bu sırada patron kendi adamlarına rapor tutturmak istedi. Ancak işçilerin kararlı direnişi karşısında geriledi ve rapor karayollarından gelen bilirkişi tarafından tutuldu. Raporda % 80 patronun işyeri güvenliği sağlamadığı ve % 20 de işçinin dikkatsizliği sonucu olayın gerçekleştiği belirtildi.

Raporun düzenlenmesinden sonra işçi arkadaşımız, şantiyenin önüne getirildi; çok iyi niteliklere sahip olan İsmet arkadaşımız için bir tören düzenlenmesine karar verildi. Gece geç vakitte başlayan yürüyüş sırasında "Katil İşveren", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Herkese İş ve Can Güvenliği" sloganları atılarak çok sayıda işçi ve yürüyüşe katılan diğer emekçiler düzene karşı olan hınçlarını dile getirdiler. İsmet arkadaşımızın mezarı başında yapılan bir konuşmada ise olayın bir cinayet olduğu ve bunun sorumlusunun da faşist diktatörlük ve işveren olduğu anlatıldı.

Diyarbakır Tıp Fakültesinde çalışmakta olan 300 işçinin tamamı olayı protesto etmek amacıyla 28 Ekim günü işbaşı yapmadılar. İşçiler, İsmet arkadaşın evinde toplanarak, ailesi ve mahalle halkı ile günboyu olayın nedenleri üzerinde konuştular. Bu sırada toplanan 3200 lira bağış ailesine teslim edildi ve protesto eylemi başarı ile sonuçlandı.

## ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN



### İRAN

Abadan rafinerisinde 37 bin petrol işçisinin grevi sürüyor. Bu greve son günlerde hava ulaştırma işçileri, liman taşıma işçileri de katıldı. İşçilerin talepleri arasında sıkıyönetimin kaldırılması, bütün siyasi tutukluların serbest bırakılması ve uzman adı altında işletmelerde görevli Amerikan ajanlarının atılması da var.

İşçi sınıfının güçlü direnişi sonucunda hafta başında hükümet çekildi. Ancak yerine Genel Kurmay Başkanlığı'nın başbakanlık yaptığı bir askeri hükümet kuruldu. İşçi sınıfı, zulüm ve terörün bu artışı karşısında daha büyük sayıda direnişe atılmaktadır. Askeri hükümeti protesto etmek için, 1 milyon kamu görevlisi emekçi, bir gün boyunca genel greve gitti. Petrol, ulaştırma ve liman işçilerine binlerce yeni işçi katıldı. İran işçi sınıfı, eski hükümetin "demokratikleşme" masallarına boyun eğmedi. Askeri hükümetin azgınlaşan saldırısını da boşa çıkaracaktır.

### ALMANYA

Frankfurt Türkiyeli İşçiler Derneği'nde geçtiğimiz ayın sonlarında Türkiyeli işçilerin katılmasıyla sınıf sendikacılığı konusunda bir seminer düzenlendi.

Seminer öncesinde Türkiyeli devrimciler, seminerin propagandasını ve duyurusunu yapmak için 500 afiş ve 2000 bildiri basıp dağıttılar.

Seminere 100'e yakın Türkiyeli işçi katıldı. Seminer yaklaşık olarak 6 saat sürdü.

Toplantıya RGO'nun işkolu temsilcilerinden de bir yoldaş katıldı. Ve toplantıda RGO'nun bugünkü durumu, geçmişi ve gelecekteki görevleri konusunda bir konuşma yaptı.

Semineri veren yoldaş DGB (Alman İşçi Sendikaları) hakkında şunları söyledi:

*"DGB işçi sınıfının çıkarlarını savunmak ve korumak bir yana -ki hiçbir zaman bunu yapmamıştır- bizzat kendisi tekelci kapitalist bir sendikadır. O, sadece kağıt uzerinde vardır. Onun açık hedefi komünizme düşmanlık, ilericiliğe düşmanlıktır. O, kuruluşundan bu yana işçi sınıfının düşmanı bir sendikadır. Bizzat DGB Amerikan Haber Alma Teşkilatı (CIA) tarafından kurulmuş bir sarı sendikadır. (...) DGB eski başkanı yılda 400.000 DM kazanıyordu. Bugün de durum değişmiş değildir. O, (DGB) işçi sınıfının omuzlarından yılda bir milyar DM bütçeye sahip olabilmekte ve bu paraların hiçbiri işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını korumak için harcanmamaktadır. DGB, işçi sınıfının omuzlarından Avrupa'da en büyük dev inşaat tekeline sahiptir. Yani o, bir tekeldir. Ve tekelinde işçiyi istediği ücretle çalıştırmaktadır."*

*"... Bugün sermayenin merkezileşmiş gücüne ve gerici kapitalist DGB'ye karşı mücadele yürütebilmek için; Alman işçi sınıfının gerçek partisinin tek desteklediği RGO sendikasının örgütlenme çalışmalarına destek olalım ve onun içinde örgütlenelim."*

## eğitim/öğretim

Yurtsever Devrimci Öğretmen

# Nasıl öğretmenler olmalıyız?

Öğretmenler, sömürü düzeninin sürdürülmesinin bir aracı mı olacaklar, yoksa ulusal, demokratik ve halkçı bir eğitimin gerçekleştirilmesi için mücadele mi edecekler? Bugün bütün öğretmenlerin kendilerine sorması gereken soru budur.

Ulusal, demokratik ve halkçı karakter de bir eğitim sorunu esas olarak devrimci, demokratik bir halk iktidarının çözebileceği bir sorundur. Ancak bu doğru önemle devrimci bir halk iktidarına kadar hiçbir şey yapılamaz anlamına gelmez. Tam tersine biz öğretmenlere bu düzen sınırları içinde de eğitimin demokratikleşmesi, ulusal ve halkçı bir nitelik kazanması için mücadele görevi düşüyor. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine katılmak yanında bu türlüyle bir göreve başarılı okullarımızda, sınıflarımızda yapabileceğimiz ve yapmamız gereken şeyler var. Bu görev, halkını seven, insanların mutluluğu için mücadele eden, ülkesinin bağımsızlığı ve halkının demokratik istemleri uğruna onlarla omuz omuza savaşacak gençler yetiştirmektir. Böyle insanlar yetiştirmek büyük ölçüde bizim elimizdedir. O halde bunu gerçekleştirebilmek için ne yapmalıyız?

GERİCİ DERS PROGRAMLARINI REDDEDELİM

Her şeyden önce öğrencilerimizi faşist ideolojiye, her türden gericiliğe bulanmış ders programlarının sınırları içine hapsetmeyelim. Onlara öğreteceğimiz her kelimede bizlerin büyük sorumluluğu vardır. Ülkemizdeki eğitimin niteliğini herkes biliyor. Bu programları uygulamak ya da uygulamamak bizim elimizdedir. Sınıfın kapısı kapandığında öğrencilerimiz bizimledir. Onların gerici bilgilerle donanmasına izin vermemeliyiz. Onlara gerçekleri göstermeli, çarpıtılmış tarihi reddetmeli, ülkemizin ve çağımızın sorunları ile ilgilenmelerini, halkımıza karşı sorumluluk taşımalarını sağlamalıyız.

Faşist-feodal eğitim, kişiyi eleştirel bakıştan uzaklaştırır, onları düşünmeyi ve yaratıcılığı yasaklar. Böylece sömürü düzeninin meşru görülmesini, her şeye boyun eğmelerini sağlamaya amaçlar. Oysa bizim öğrencilerimiz yaratıcı olmalı, düşünmeli, eleştirmeli, yorumlamalı, sonuçlara ulaşmalı ve bu sonuçları hayata geçirmeye çalışmalıdır. Ülkemizin ve halkımızın böyle insanlara ihtiyacı var. Eğer onları eleştirici bilinç ve düşünce ile donatır; bu eğitim sisteminin yapmak istediğinin tersine onları insiyatifli kişiler olarak yetiştirebilirsek, halkımızın ihtiyaçlarına cevap vermiş olacağız.

BİLGİLİ İNSANLAR YETİŞTİRELİM

Biz öğretmenler "gericilerin bilimi" diyerek her şeyi reddetme anlayışından uzak durmalıyız. Öğrencilerimizi gerçek ve gerekli bütün bilgilerle donatmalıyız. Onlara karşı kayıtsız kalmayalım, bilgili öğrenciler olmalarını sağlayalım. Halkımızın ve mücadelemizin aynı zamanda böyle bilgili insanlara da ihtiyacı var. Gerici eğitim sisteminin içinde de bizim alıp, zenginleştireceğimiz, yanlışlarını düzelteceğimiz ve öğrencilerimize aktaracağımız bilgiler var. Kişi geçmişin bilgi hazinesini almadan da olabilir dersek yanılırız.

Kuru ve boş bilgilerin beyinleri doldurmasını reddetmeliyiz. Bilgiler gerçek hayata uygulanabilir olmadıkça unutulmaya mahkumdurlar. Eğer söylediğimiz her şeyi öğrencilerimizin günlük yaşantılarında karşılaştıkları olgularla birleştirmeyi başarabilirsek, o zaman söylediklerimiz bir bu kulaktan girip diğer kulaktan çıkan boş sözler olmaktan kurtulacaklardır. Öğrencileri ezber alışkanlığına itmemeli, onları araştırarak ve sınayarak öğrenmeye teşvik etmeliyiz.

Kitaplardaki boş bilgileri reddetmemiz, onları gerçek bilgilerle donatmamızla sıkı sıkıya bağlıdır.

ÖĞRENCİLER ÜZERİNDE FEODAL OTORİTEYİ REDDEDELİM

Dayak, baskı, çeşitli tehditlerle korkutma ve anti-demokratik uygulamalar bugünkü eğitim sisteminin ana ilkeleridir. Bu tür yöntemlerle öğrencilerimiz silik, pasif ve başını dik tutmaktan korkan insanlar olarak yetişmektedir. Öğretmen olarak biz bütün bu yöntemleri reddetmeliyiz. Öğretmen olmak bize asla zorla disiplin sağlama, herkesi karşısında hazırolda tutma hakkını vermez. Başka yöneticilerin bu tip uygulamaları karşısında öğrencilerimizi savunmalıyız.

Öğrencilerle ilişki içinde öğretmenlerin düşünceleri mutlak doğrulardır diye alınamaz. Öğrencilerimizle kendimiz arasında da eşitlik sağlamalı, onların görüşlerini serbestçe söyleyebilecekleri bir ortam yaratmalıyız. Ancak böyle bir ortam onların yaratıcılıklarını, insiyatiflerini, düşünme ve eleştirme yeteneklerini geliştirecek, güçlü ve kişilikli yetişmelerini sağlayacaktır. O halde sınıflarımızda da demokrasi sağlamalıdır.

Demokrasinin aynı zamanda her kademede uygulanması için mücadele etmeliyiz. Okulda demokratik bir yönetim; yönetici, öğretmen ve öğrencilerin eşit haklarla katıldıkları bir yönetimdir. Bugün öğrencilerin yönetime katılması için mücadele demokratik yönetimin odak noktalarından birini oluşturmaktadır. Bütün eğitim kurumlarında öğrenci temsilcileri en demokratik yöntemlerle seçilmeli ve eğitimin asli öğesi olan öğrenci, yönetimin de temel taşlarından biri haline gelmelidir.

Bu gerici eğitimin "eğitilmiş işgücü" yetiştirmekten başka bir amacı olmadığı için öğrencilerin yetenekleri, yönelmek istedikleri alanlar göz önüne alınmaz. Yetenekleri, ekonomik, sosyal ve psikolojik durumları hesaba katılmadan bütün öğrenciler tek bir not sistemine göre değerlendirilir. Kıstas iyi bir ezberci olmak, yöneticilere kullukta kusur etmemek, katı ve gerici disiplin kurallarına uymak ve her söylenene baş sallamaktır. Biz öğretmenler bu kıstasları reddetmeliyiz. Özellikle notun tehdit aracı olarak kullanılmasına karşı çıkalım.

ÖĞRETMEK İÇİN ÖĞRENMELİYİZ

Halkın öğretmeni olmak için görevlerimiz okulda bitmiyor. Okulda artan zamanımızda çevremizdeki halkla bütünleşmeliyiz. Özellikle köylerde halkın eğitimi ile ilgilenmeliyiz. Bunun yanında öğretmen, öğrenci, veli işbirliğini gerçekleştirmeye çalışalım. O zaman ulusal, demokratik ve halkçı eğitim kavgasında daha güçlü olacağız.

Okullarda bize öğretilenler de kof, çoğu yanlış, çarpıtılmış ve yetersiz bilgilerdi. Oysa biz geleceğin kuşağını yetiştiriyoruz. Bilgilerimizin bir kısmı eskiyor, bazılarının yanlış olduğu anlaşılıyor veya her gün insanlığın kullanımı için yepyeni bilgiler ortaya çıkıyor. O halde kendimizi eğitmeliyiz. Yeniden ve yeniden öğrenmeye çalışmalıyız. Öğretmek için her zaman öğrenmeye ihtiyacımız var. Görevimiz güç; geleceğe, halkımıza ve ülkemize karşı büyük sorumluluğumuz var. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ve demokratik halk iktidarının ise sağlıklı, bilgi dolu, insiyatifli düşünen beyinlere ihtiyacı var. Böyle insanların yetiştirilmesine katkıda bulunmak kutsal ve yüce bir görevdir.



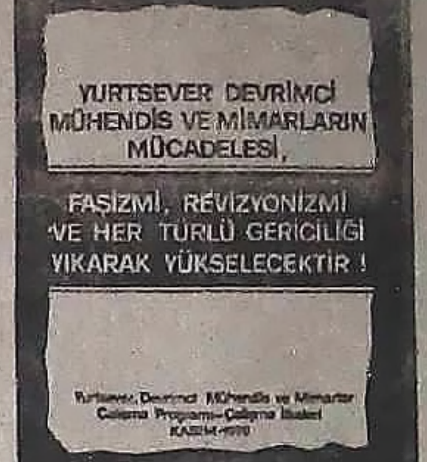

# 'Yurtsever Devrimci Mühendis ve Mimarların Çalısma Programı' yayınlandı

YURTSEVER, DEVRİMCİ MÜHENDİS VE MİMARLAR 'YURTSEVER DEVRİMCİ TEKNİK ELEMAN' gazetesinin eki olarak çalışma programlarını yayınlamışlardır.

Çalışma programında emperyalizm ve gericiliğin bilimsel ve teknik gelişmenin önünde engel oldukları, teknik gelişmenin yavaşlama eğiliminin revizyonist ülkelerde de kuvvetle hissedildiği belirtiliyor. Yurtsever, devrimci mühendis ve mimarların çalışma programı somut gerçeklere dayanarak yarı-sömürge ülkelerde teknik gelişmenin ve sanayinin bütünüyle emperyalist ülkelere bağımlı olduğunu, bu gelişmenin mühendis ve mimarları da derinden etkilediği ve bilim-tekniğin bir avuç tekelcinin elinde oyuncak olduğu anlatılıyor.

Çalışma programı, mühendis ve mimarların gün geçtikçe kötüleşen yaşama şartlarından etkilenmelerini, mühendis ve mimarların işsizlik sorununu, tekellerin serbest çalışan mühendis ve mimarları iflasa sürüklemelerinin nasıl gerçekleştiğini de açıklıyor.

Yurtsever devrimci mühendis ve mimarların çalışma programlarında teknik elemanların daha iyi yaşam koşulları, grevli




toplusözleşmeli sendika hakkı ve halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadele

De.sa.7.sü.5'de

## KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

### Urfa TÖB-DER yönetimine Yurtsever Devrimci Öğretmenler seçildi

21 Kasım tarihinde Urfa TÖB-DER şubesinde yapılan kongrede Yurtsever Devrimci öğretmenlerin demokrat öğretmenlerle oluşturdukları ortak liste oyların hemen hemen tamamını alarak yönetime seçildi.

Urfa TÖB-DER kongresi; tüm çalışanlara grevli toplusözleşmeli sendika hakkı için mücadele kararı aldı. Ayrıca TÖB-DER mücadelesine gönülden omuz vermiş devrimci, yurtsever ve demokrat öğretmenlerin TÖB-DER'den ihraç edilmeleri ve devrimcilerin yönetimde olduğu şubelerin kapatılması şiddetle kınandı ve ihraçların geri alınması istendi.

Urfa TÖB-DER'in ülkemiz öğretmen hareketi içinde önemli bir yeri bulunmaktadır. Urfa TÖB-DER şubesi çevresindeki öğretmen örgütlerinin de birliğini sağlayarak TÖB-DER Genel Merkezini gasbeder revizyonistlere karşı kararlı bir mücadele yürütmüştü. MC döneminde TÖB-DER'li öğretmenler toplu kıyıma uğramıştı. Hatta seçilen her yönetim kurulu seçimin hemen peşinden toplu olarak sürülmüşlerdi.

### Tüm Sağlık-Der Urfa'da da kuruldu

Tüm gerici engellemelere rağmen TÜM SAĞLIK-DER Urfa'da da kuruldu. TÜS-DER'in revizyonist yöneticileri, "Üç Dünyacı" bir çete olan Kawa grubu ve faşistler TÜM SAĞLIK-DER'in kurulmasını engellemek için her türlü çabayı harcadılar.

Urfa TÜM SAĞLIK-DER Yönetim Kurulu derneğin kuruluş çalışmalarını ve amaçlarını şöyle açıklamaktadır:

"Biz Urfalı sağlık emekçileri, diğer emekçiler gibi yoksulluk ve sefalet içindeyiz. Nasıl çalıştığımız ve nasıl sömürüldüğümüz ortadadır. Şimdiye kadar ekonomik ve demokratik haklarımız için mücadelede bize doğru önderlik eden bir örgütümüz olmadı. 1975 yılında kurulan TÜS-DER'i, binlerce sağlık emekçisi gibi biz de mücadelemizde ileri bir mevzi olacağı inancıyla destekledik. Bu derneğin içinde yer aldık. Oysa TÜS-DER hiçbir zaman sağlık emekçilerinin yanında yer almadı. Tersine onların mücadelesinin önüne engeller koydu, bu mücadeleyi parçaladı. Bugün bu tekke hâlâ bir avuç gericinin elindedir. Biz sağlık emekçileri için TÜS-DER olumsuz bir deney, bir ölü, düzenle bütünleşmiş bir kurumdur.

"İşte bu koşullarda ülke çapında sağlık emekçilerinin mücadelesiyle kurulan TÜM SAĞLIK-DER biz Urfalı emekçilerin de ufkunu genişletti. Tam Gün Yasasına ve TÜS-DER yönetimine karşı mücadelede bütün Urfalı sağlık emekçilerini birleştirdi.

"Bu gelişmeler üzerine TÜS-DER'li revizyonistler, sağlık emekçilerini bölücü çabalar içine girdiler, ahbap çavuş ilişkileri ile bazı emekçilerin örgüte üye olmalarını engellemeye çalıştılar, hatta mücadeleye önderlik eden arkadaşları 'sizlerin sürgününü çıkartacağız' diyerek tehdit ettiler.

"TÜM-DER'i ele geçirmiş olan 'Üç Dünyacı' Kawa taraftarları ise bizim sosyal-faşistlerden daha tehlikeli olduğumuz iddiasıyla dernek yerinin kiralanmasında bir çok engel çıkardılar, sonunda da sosyal-faşistlerle yanyana bu amaçlarını gerçekleştirdiler.

"Ama hiçbir güç sağlık emekçilerinin TÜM SAĞLIK-DER'i kurmasını engelleyemedi. TÜM SAĞLIK-DER bütün sağlık emekçileriyle birleşecek, bunu başardıkça güçlenecek ve grevli toplusözleşmeli sendika hakkı için ileri atılacaktır."

### Tüm PTT - Der'li Devrimci Memurlar: Partizan taraftarları neden korkuyor?

Partizan taraftarları son günlerde kitle örgütlerinin çalışması konusunda emekçilerin çıkarlarına, kitle örgütlerinin amaçlarına karşı bir görüş yaymaya çalışıyorlar. Onlar, kitle örgütlerini yalnızca ekonomik ve akademik sorunların tartışıldığı ve yalnızca bu amaca hizmet eden bir mücadele yürütülmesi gereken yerler olduğunu savunuyorlar. Üyelerin anlamayacakları gerekçesiyle bugün yaşadığımız dünyayı ve ülkemizin durumunu, devrimi ve devrimin çeşitli sorunlarını tartışmayı engellemek istiyorlar. Kısacası kitle örgütlerinde siyasi çalışmaya karşı çıkıyorlar. Hatta daha da ileri giderek çeşitli devrimci yayın organlarının kitle örgütlerinde satılmasının yasaklanmasını istiyorlar. Bu konuda esas üzerinde durdukları nokta, PARTİ BAYRAĞI ve HALKIN KURTULUŞU'nun satılmaması. Çünkü Parti Bayrağı ve Halkın Kurtuluşu onların deyimiyle 'tartışılmaması gereken konular hakkında görüşler getiriyor.'

Oysa bu tip kitle örgütleri ekonomik mücadeleyi esas alır ve siyasi görüşlerine bakmadan en geniş emekçi kesimlerini kucaklamayı, onların acil talepleri uğruna mücadeleyi hedefler. Ama emekçilerin ekonomik talepleri dünyanın ve ülkemizin siyasi gerçeklerinden ayrı şeyler midir? Yalnızca ekonomik talepler uğruna mücadele ile yetinilirse devrimcilerin reformculardan ne farkı kalır? Ve eğer kitlelere bütün siyasi gerçekler açıklanmazsa, onların daha büyük mücadelelere hazırlanması nasıl gerçekleşebilir? Ve emekçiler ülkenin ve dünyanın siyasi sorunlarını tartışmazlarsa kendilerini nasıl eğitebilirler?

Kitle örgütlerinde çeşitli devrimci yayınların bulunması ve siyasi konuların tartışılması işte bu amaçlara uygundur. Partizan taraftarlarının bütün bunlara karşı çıkmalarının temelinde bir yandan devrimin yolu konusundaki yanlış görüşleri, öte yandan devrimci proletarya hareketinin gelişiminden duydukları korku yatmaktadır. Devrimin hemen bütün konularında yanlış görüşlere sahip olan Partizan dergisi ve onun taraftarları kitlelerin mücadelesi konusunda da saçma sapan görüşler ileri sürmektedirler. Onlar siyasi çalışmayı ve siyasi mücadeleyi yalnızca bir grup aydına, anadan doğma devrimcilere (!) bırakmakta, kitlelerin ise yalnızca ekonomik taleplerle, kısacası günlük işlerle uğraşması gerektiğini düşünmektedirler. Onlara göre kitle örgütlerinde de siyasi çalışma ve mücadele aydınların işidir, siyasi yayın organlarını onlar okur, onlar tartışır ve son olarak da kitleler adına onlar karar verirler. Siyaset yalnızca ekonomik mücadele verecek kitleler için gereksizdir. Devrimci yayın organlarını okumaları, devrimin sorunlarını tartışmaları yersiz, hatta zararlıdır. Partizan ve taraftarlarının bu görüşleri bütünüyle ideolojik çizgilerinin doğal sonuçlarıdır.

Öte yandan Partizan taraftarlarının içine düştükleri siyasi zaaf kitle örgütlerinde siyaseti yasaklamaya çalışmalarının bugünkü temel nedenidir. Türkiye devrimci proletarya hareketi bütün yanlış görüşleri eleştirmekte ve devrimcileri parti bayrağı altına çağırmaktadır. Bu gelişme Partizan taraftarlarını da kaçınılmaz olarak etkilemiştir. İşte tam da bu noktada siyaseti yasaklayarak yanlış görüşlerini kitlelerden gizleyebilmek için çaba harcamaktadırlar. Ama nafile! Devrimciler ergeç parti bayrağı altında toplanacaktır.

İSTANBUL TÜM PTT-DER'Lİ DEVRİMCİ MEMURLAR




*İETT emekçileri yaptıkları çok sayıdaki toplantılardan birinde sorunlarını tartışıyorlar.*

## İETT emekçileri işkolu örgütlerini yaratmak için mücadele ediyor

İETT, İstanbul Belediyesine bağlı, kendi içinde özerk bir kamu kuruluşudur. Bu kuruluşta 10 binden fazla işçi ve 3 bin memur çalışmaktadır.

Üç yıllık geçmişi olan Tüm-Der, İETT memurlarının çok az bir bölümünü örgütleyebilmiştir. Tüm-Der içindeki bu az sayıda örgütlü İETT emekçisi de üyelerinin hiçbir sorunuyla ilgilenmeyen Tüm-Der'den giderek kopmaktadırlar. Bunun başlıca nedenleri, Tüm-Der tipi örgütlenmenin yanlışlığı ve bunun sonucu olarak hiçbir somut mücadeleyi örgütleyememesi, bugüne kadar Tüm-Der yönetiminde yer alanların kitlelerden kopuk, onların hiçbir görüşüne değer vermeyen revizyonist ve ortayolcular dan oluşması ve son olarak ortayolcu bir akımın yönetimi ele geçirmesiyle birlikte Tüm-Der'in giderek bir öğrenci derneği haline gelmesi.

Oysa İETT memurlarının çözülmesi için mücadele edilmesi gereken yüzlerce sorunu var. Ama Tüm-Der yönetimi bütün bu sorunlara gözlerini kapadı. Devrimci memurların öneri ve isteklerini dikkate almadılar. Bundan sonra İETT'li devrimci memurlar işkolu seviyesinde bir mücadeleye atıldı. Bu, İETT memurlarının mücadelesine yeni bir canlılık getirdi. Birçok kez tekrarlanan toplantılarda tahsildar ve saat okuma memurlarının sorunları tartışıldı. Memurların işçi yapılması için çeşitli mücadele yollarına başvuruldu.

Bütün bu gelişmeler, İETT'de emekçilerin sorunlarının çözülmesi doğrultusunda adımlar atıldığını ve işkolu örgütlenmesini hayata geçirilmesi için haklı zemini ve bunu ortaya çıkaracak olan örgütlenmeyi yaratıyor. Devrimci memurların bir yılı aşkın bir süredir işkolu örgütlenmeleri konusunda yaptıkları öneri ve tespitlerin doğruluğu ve aynı zamanda Tüm-Der tipi örgütlerin yanlışlığı ortaya çıkıyor.

İETT emekçilerinin işkolu örgütü, yakın bir gelecekte doğacaktır.

İETT'Lİ YURTSEVER [illegible]

## Yurtsever Devrimci Tarımcılar, T.Ziraatcılar Derneği Genel kurulu için hazırlanıyor

1949 yılında kurulan Türkiye Ziraatçılar Derneği, tarım işkolunda çalışan tarım ve ev ekonomisi teknisyenlerinin mesleki ve ekonomik kitle örgütüdür. 1976 yılına kadar gerici ve yiyici grupların yönetiminde kalan dernek aynı yıl reformcuların yönetimine geçmişti. Ancak yeni yönetim de tarımcılara önderlik etmekten, onların yaşam koşullarını düzeltmek için verdikleri mücadeleye hizmet etmekten çok uzaktır. Yeni yönetim tarım emekçilerinin talebini savunmak yerine CHP kuyrukçuluğu yapmaktadır.

İçinde bulunduğumuz ay içinde genel kurulu yapılacak olan Türkiye Ziraatçılar Derneği'nin demokratik bir yönetime kavuşturulması ve tarım emekçilerinin mücadelelerine daha güçlü önderlik edebilecek bir yönetimin seçilebilmesi için Yurtsever Devrimci Tarımcılar yeni kongre için hazırlıklarını sürdürmektedirler. Bu amaçla yayınladıkları PROGRAM ve çeşitli bildirilerde şöyle denmektedir:

"Örgütümüzün birçok şubesinde Yurtsever Devrimci Tarımcıların yönetime gelmesi ve genel kurul delegelerinin yine birçoğunun devrimci tarım emekçileri arasından seçilmesi örgütümüz Türkiye Ziraatçılar Derneği'nin demokratik bir [illegible]

TÜRKİYE ZİRAATÇILAR DERNEĞİ
[illegible] OLAĞAN GENEL KURULU
1978
YURTSEVER DEVRİMCİ TARIMCILAR
(PROGRAM)

*Y.D. Tarımcıların T.Ziraatçılar Derneği Genel Kurulu için hazırladıkları broşür*

(....)

"Biz Yurtsever Devrimci Tarımcılar olarak şu hedefler için bütün tarım emekçilerini mücadeleye çağırıyoruz:

-Grevli toplusözleşmeli sendika hakkı; MEYAK'ın derhal tasfiye edilmesi, kesintilerin iadesi; Örgütümüzün bütünüyle bir işkolu örgütü olabilmesi için diğer tarım emekçilerinin örgütümüze üye olmalarının önündeki engellerin kaldırılması; Tarım işkolunda çalışanlar arasında yaratılan ayrılığa son verilmesi; Tarım ve ev ekonomisi teknisyenlerinin yetki ve sorumluluklarının belirlenmesi; Köy grubu tarım teknisyenliğinin "köye sürgün" konumundan çıkarılması; Kadro tıkanıklığının yarattığı haksızlık giderilmeli ve fiili hizmet zammı herkese verilmelidir..."

Yurtsever Devrimci Tarımcıların bildirisi daha demokratik bir yönetim için bütün emekçilere birlik ve mücadele çağrısı ile son bulmaktadır.




## Erzincan Sebze Hali işçileri :

## "Köylüler! Alınterinizin sömürülmesine karşı birleşin ve mücadele edin"

Biz Erzincan Sebze Halinde çalışan işçileriz. Her günkü yaşantımız için de üretici yoksul köylülerin ürettikleri malları halde satarken nasıl sömürüldüklerini görüyoruz.

Erzincan'ın yoksul köylüleri devletin, tefeci tüccarın ve büyük patronların sömürü ve baskısı altındadır. Üzüm, soğan ve domates gibi şeyler üreten köylülerin günlüğü 10-15 lirayı zor bulmaktadır. Devletten hiçbir yardım görmeyen köylüler, gübre ve kasa, ip gibi ambalaj malzemelerini ateş pahasına almaktadırlar.

Tefeci tüccarlar üretici köylülerin sırtından milyonlar kazanmaktadır - lar. Üzüm, domates gibi ürünlerini yok pahasına satan köylüler, bir de tüccarlara % 10 komisyon vermektedirler. Tüketiciye 20-25 liraya satılan üzüm köylünün elinden 350 kuruş fiyatla çıkmaktadır. Elbette bu fiyatın üstünden bir de ambalaj, taşıma, boşaltma harcamaları ve komisyon da kesilmektedir.

Köylüler, alınterlerinin bu azgın sömürüsüne karşı birleşip mücadeleye atılmalıdırlar. Biz işçilerin ve köylülerin kurtuluşu, ancak ortak mücadelemizle mümkündür. Köylü kardeşler; eğer el ele verirsek bu zulüm ve sömürü düzenini yıkabilir, kendi iktidarımızı kendi kollarımızla kurabiliriz.

## Sivas-Banaz ve çevre köylüleri:

Besleme faşist katiller, ülkemizin her yerinde olduğu gibi bölgemizde alevi-sünni ayrımı üzerinde bölücülük yapmaktadırlar. Sivas ve Yıldızeli'nde halk arasında "köyleriniz basılacak, evleriniz yıkılacak" diye söylentiler yayılmakta ve halk birbirine düşürülmektedir. Alevi köylüler, sünni köylerinden geçerken bu kışkırtmanın sonucu olarak taşa tutulmakta, bazıları dövülmekte - dir.

Bu bölücü hareketleri yönlendirenler, bölgeye yalnızca bu iş için başka şehirlerden gelmişlerdir. Onlar, "Aleviler komünisttir, alevileri taşlamak sevaptır, hatta müslümanlığın şartıdır" gibi sözlerle küçük çocukları ve yaşlıları kışkırtmakta ve olay çıkartmaktadırlar.

İlimiz Sivas'ta halk bu bölücülere nasıl cevap verdiyse biz de bölücülüğü boşa çıkaracağız. Dini, mezhebi, milliyeti ne olursa olsun parababaları nasıl birleşiyorsa, biz yoksullar da onlara karşı birleşmeliyiz. Faşistlerin iğrenç oyunları üzerine kararlılıkla gitmeliyiz. Bizim, bütün köylülerin çıkarlarının aynı olduğunu herkese anlatmalıyız.

## Gaziantep-Karşıyaka Mahallesi

Temmuz sonunda semtimizde Karşıyaka Halk Derneği adıyla bir dernek kurduk. Derneğin açılmasıyla birlikte sivil faşist milislerin, polisin ve tüm halk düşmanlarının yüreğine korku düştü.

Derneğimizin 250'den fazla üyesi vardı; Dernek binası her gün yüzlerce emekçiyle dolup boşalıyor, seminerler veriliyordu. Ayrıca okuma-yazma kursları gibi sosyal çalışmalar da yürütülüyordu. İşte bütün bu gelişmeler Antep polisini telaşlandırdı. 17 Ekim günü derneğimizi basan polis, bütün dernekte bulunanların üstlerini aradı, dernek binasını dağıttı, kanunsuzluklarına karşı çıkanları da şubeye götürmeye kalktı. Dernekte tertip düzenlemek için hiçbir şey bulamayan polisler, orada bulunan gazete ve dergilere el koymaya kalktılar. Ama bütün emekçiler, polise karşı direndi ve gazeteleri vermek istemedi. Polis, yönetim kurulu üyelerimizi şubeye götürerek işkence yaptı. Daha sonra da derneğimizi kapattı.

Şu son olay bile CHP'nin iktidar olmasıyla birlikte hemen hemen hiçbir şeyin değişmediğini bize göstermiştir. Polis dayağı, karakolda falaka, işkence sürdürülmektedir. Halkın örgütlenme özgürlüğüne yapılan saldırılar tıpkı MC dönemindeki gibi yürütülmektedir.

Derneğimizi kapatmakla biz Karşıyakalı emekçileri yıldıracaklarını düşünenler yanılmaktadır. Bıkmadan mücadelemize devam edeceğiz.

## Tunceli-Pınarlar Köylüleri:

Biz Tunceli ilinin Pertek kazasına bağlı Pınarlar nahiyesi köylüleriyiz. Pertek Jandarma Komutanı Osman üsteğmen, biz köylülere zulüm ve işkence yaptığı gibi emri altındaki erlere de olmadık eziyeti reva görmektedir. Geçen ayın sonunda köyümüzün jandarma karakolunda görevli olan ve terhisine sadece bir gün kalan bir jandarma eri, Osman üsteğmen tarafından bütün halkın önünde dövüldü, Çantasında bulunan radyosunu erin kafasında kırdı. Halkımız bu olayı nefretle seyretti.

Üsteğmen Osman, diğer zamanlarda da erler üzerinde büyük baskı uygulamaktadır. Herkesin önünde onlara hakaret etmekte, dayak ve küfürle eğitim yaptırmaktadır. Biz köylüler, jandarma komutanının erlere karşı bu tavrını nefretle lanetliyoruz.




## Mardin Cezaevinden mahkumlar:

## "İlerici Kadirli Kaymakamı Mehmet Can'ın sözleri nerede kaldı?"

Niğde Cezaevinde 6-7 Ağustos günleri meydana gelen isyandan sonra Adalet Bakanı Mehmet Can'ın kişisel emriyle bize memleketlerimizin yakınına gönderileceğimize dair söz verildi. Ama yine sonuçta dama taşı gibi bir cezaevinden diğerine sürüldük ve türlü eziyet ve işkenceye maruz kaldık.

Niğde Cezaevinden gönderildiğimiz K. Maraş Cezaevinde türlü baskı ve işkenceyle karşılaştık. Bu cezaevinde iki halk çocuğu faşistler tarafından vuruldu. Diğerlerinin hayatıyla da her gün kumar oynandı.

Maraş Cezaevinde yöneticilerin özel kanunları vardır. Koğuş temsilcileri yönetimin adamıdır; gardiyan ve koğuş temsilcilerinin önünde bütün mahkumlar el pençe divan durmak zorundadır; tek ayak üstünde durmak, koğuştan hiç çıkmamak gibi . özel cezalar bizzat gardiyanlar tarafından verilebilir; burada banyoya çocuk koğuşundaki çocuklarla gitme mecburiyeti vardır. Yani bütün çocuklar ahlak dışı davranışlara itilmektedirler. Ayrıca bütün mahkumlar sabah namazı ile birlikte kalkma zorunda bırakılmaktadır.

Cezaevinde herkes MHP'li olmak zorundadır. MHP'li gardiyanların içerde silahlı çeteleri vardır. Eğer faşist olmayı kabul etmezsen, her an canından olabilirsin. MHP'li her kişide silah bulunur, arama söz konusu olduğunda bunlar gardiyanlar tarafından yeniden dağıtılmak üzere toplanır. Elbette sol yayınlar okumak, devrimci düşünceleri savunmak ancak öldürülmeyi baştan kabul etmekle mümkündür. Yaralama ve öldürme işlemi dört hapa ve 100 liraya satılmış kişilerce yapılır.

Saymakla bitmeyecek yasa dışı uygulamalara direnenler ezilmekte, işkenceye tabi tutulmakta ya da öldürülmektedir.

Son olarak geldiğimiz Mardin Cezaevinin durumu da Maraş'tan pek farklı değildir. Burada da zulüm işkence giderek yoğunlaşmaktadır. Sivas Cezaevinde infaz savcısıyken Mardin'e atanan savcının gelişiyle birlikte zulüm daha da artmıştır. Savcı insan haklarını ayaklar altına almaktadır. Boş koğuşlar olmasına rağmen mahkumları beton üstünde yatırmakta, sadist duygularını tatmin etmek için bütün kanunsuz uygulamalara bizzat katılmaktadır.

Mardin Cezaevinde 250 kuruşluk posta pulu 3 liraya, bir paket sana yağı 8 liraya, bir paket çay ise 60 liraya satılmaktadır. Yemek, sabun vb. ihtiyaçlar hiçbir şekilde karşılanmamaktadır. Cezaevinde pislik diz boyudur.

Yeni İnfaz Yasasıyla birlikte açık cezaevlerine gitmeye hak kazanmış olan mahkumlar keyfi tutumlar yüzünden bu haklarından yararlandırılmamaktadırlar. Bu amaçla Bakanlığa gönderilen dosyalar hiçbir işlem yapılmadan iade edilmiştir.

Sözde ilerici Kadirli Kaymakamı Mehmet Can'ın vaatleri nerede kaldı? Adalet Bakanı bizim seslerimizi duymuyor mu? İşkence ve zulüm haberleri onun kulağına gitmiyor mu?

Ne olursa olsun biz mahkumlar zulme karşı mücadelemize devam edeceğiz. Bu mücadelede ne geçmişin ilerici Kadirli Kaymakamına ne de başka kodamanlara güveniyoruz. Kararlı ve haklı mücadelemizde bütün halk bizimledir.




## YDGF Bölge Toplantıları tamamlandı




YDGF kuruluşundan bu yana düzenlediği ilk Bölgesel Toplantıları geçtiğimiz hafta tamamladı. 21-23 Ekim'de İskenderun, Tunceli'de; 28-30 Ekimde Ankara've İzmir'de; 4-6 Kasımda da İstanbul'da yapılan Bölge Toplantılarına toplam beş bölgeden 580 YDGD yöneticisi ve gençlik temsilcisi katıldı.

Toplantıda ele alınan temel konu faşizme karşı mücadele sorunuydu. Faşist diktatörlüğün saldırılarının arttığı ve mücadelenin reformist ve revizyonistler tarafından yozlaştırılmaya, pasifleştirilmeye, hedefinden saptırılmaya çalışıldığı günümüz koşullarında bu, hayati bir sorundur.

Toplantılarda faşizme karşı mücadelenin bir demokrasi mücadelesi olduğu vurgulandı. Bütün temel demokrasi taleplerine sürekli ve bütünlüklü bir biçimde sahip çıkıldığı; en geniş yığınların bu talepler etrafında eğitildiği, birleştirildiği ve seferber edildiği bir mücadele olduğu anlatıldı. Buna bağlı olarak çalışma tarzı ve örgütlenmeye ilişkin sorunlar da ele alındı. Öğrenci gençliğin başlıca talepleri, propaganda ve ajitasyonumuzun içeriği, kitle ve eylem çizgisi, YDGD'lerin iç örgütlenmesi, üye tabanının genişletilmesi, eğitilmesi, gençlik güçlerinin birliği gibi çeşitli konular tartışıldı. Bütün bu açılardan geçmiş mücadele döneminin hata ve zaafları ortaya kondu, eleştirildi.

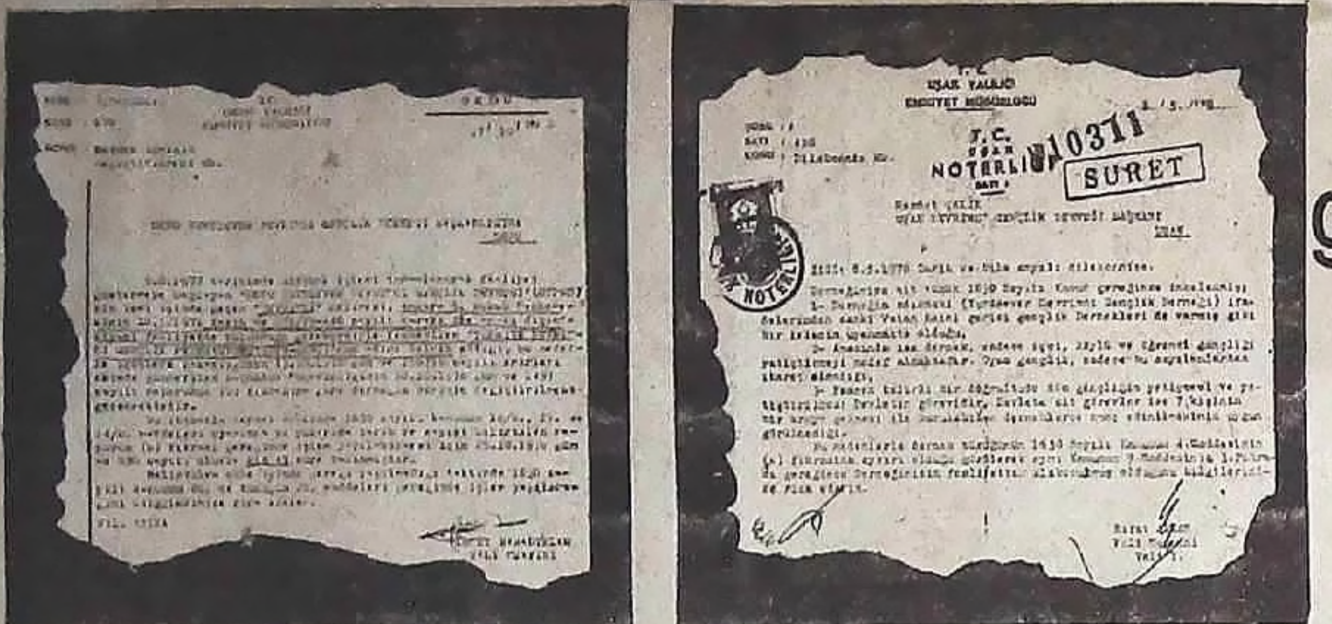
Bütün YDGD yöneticileri ve gençlik temsilcileri kendi bölgelerinde sürdürdükleri mücadelelerden deney ve dersler aktardılar. Bu, bir yanda, örgüt merkezi ile üye derneklerin yöneticileri arasında canlı ve sıkı bir diyalogun oluşmasına, bölgelerin fikir ve önerilerinin alınmasına, deneylerinin toparlanmasına katkıda bulundu; diğer yandan da faşizme karşı doğru devrimci mücadele anlayışına ve buna uygun örgütlenme ve çalışma tarzına ilişkin merkezi görüşlerin hayatın canlılığı ve zenginliği içinde kavranmasını sağladı, geçmişin hata ve zaaflarını, geleceğin görevlerini eksiksiz bir biçimde ortaya koydu.

Toplantılardan sonra bütün YDGD yöneticileri ve gençlik temsilcileri, bölge toplantılarının bir dönüm noktası olacağını, geçmişin hata ve zaaflarının aşıldığı, faşizme karşı doğru devrimci mücadele anlayışının hayata geçirildiği bir dönemin başlangıcı olacağını ve bu doğrultudaki azimlerini belirttiler. Bu tür toplantıların sürekli kılınmasını ısrarla istediler. Bölge Toplantıları büyük bir mücadele azmi ve coşku havası içinde son buldu.

YDGF, benzer toplantıların, değişik sorunları ele almak üzere bundan sonra da sürdürüleceğini, şartlara ve ihtiyaca göre bazen tüm üye derneklerin temsil edildiği ülke çapında merkezi toplantıların gerçekleştirileceğini açıkladı.

*NOT: YDGF Bölge Toplantıları ile ilgili ayrıntılı haberlerimiz GENÇLİK ekimizdedir.*

**Bu da YDGF'nin üye derneklerinin payına düşen**



## Dernek kapama gerekçelerine bak!

YDGD'lerin faaliyetini engellemek için yetkili makamlar ne yapacaklarını şaşırmışlar. Ordu YDGD'yi kapatan Ordu Valiliği, Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği adının 1971'de kapatılan Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu (Dev-Genç)'in adını hatırlattığı gerekçesini öne sürüyor. Valilik, eğer isim değiştirilmezse derneğin tümüyle kapatılacağını da ekliyor. Anlaşılan Ordu'da başka, ülkenin diğer yerlerinde ise başka kanun, tüzük ve yönetmelikler geçerli. Çünkü aynı isim ve benzer tüzüklerle açılan İstanbul, İzmir vb. YDGD'ler faaliyetleri hiç bu gerekçelerle engellenmedi. Tüzük ve isimleri, ilgili valilikler ve İçişleri Bakanlığı tarafından onaylandı.

Uşak YDGD'yi kapatan Uşak Valisinin gerekçeleri daha da ilginç: 1) Derneğin adındaki Yurtsever Devrimci Gençlik ifadesi sanki vatan haini, gerici gençlik dernekleri de varmış gibi bir izlenim yaratmakta olduğu; 2) Amacında işçi, köylü ve öğrenci gençliği yetiştirmeyi hedef aldığı. Oysa gençliğin bu sayılanlardan ibaret olmadığı, 3) Gençlerle ancak devletin ilgilenebileceği, derneklerin gençliğin yetişmesine katkıda bulunamayacağı.

Valiler, yurtsever devrimci ve ilerici gençliğin örgütlenme özgürlüğünü engellemek için yasaları bile çiğnemekten çekinmiyorlar. Herhalde Ecevit'in halka vaat ettiği "örgütlenme özgürlüğü" valilerin, örgütlenme özgürlüğünü engelleme özgürlüğü olarak değiştirilmiş durumda.

## Onbinlerce gencin merkezi örgütü

## YDGF'nin faaliyetini hükümet engellemek istiyor

Hükümetin İçişleri Bakanlığı sudan gerekçelerle YDGF'nin faaliyetini engellemek çabasını sürdürmektedir. Kuruluşu üzerinden yedi ay geçmesine rağmen YDGF'nin tüzüğü Valilik ve İçişleri Bakanlığı tarafından onaylanmamıştır. Üstelik tüzükle ilgili çeşitli bahanelerle engeller çıkarılmak istenmektedir. Tüzüğün birçok maddesine İçişleri Bakanlığı tarafından itirazlar yapılmış ve düzeltilmesi istenmiştir. Düzeltilen maddeler yeniden geriye yollanmıştır.

YDGF üyesi derneklere yönelen, çeşitli saldırılar ve kapatma kararlarından sonra hükümetin ve İçişleri Bakanlığının gönlünde yatan aslanın üye derneklerin merkezini yani YDGF'yi kapatma veya en azından şimdilik faaliyetini kısıtlamak veya engellemek olduğu anlaşılmıştır. Onbinlerce gencin merkezi örgütü YDGF'ye cepheden saldırıya geçmeye cesaret edemeyen iktidar daha sinsi ve tepkilere yol açmayacak metodları denemektedir. Sözümona yasal gerekçelerle hükümetin "demokratikliği" görüntüsü korunmaya çalışılmaktadır. Ama yanda görülen fotokopiler Ordu ve Uşak Valilerinin bu illerin YDGD'leri ile ilgili olarak aldığı kararların nasıl yasaların bizzat hükümetin valileri tarafından ayaklar altına alındığının en iyi delilleridir.

Bugünkü iktidarın örgütlenme özgürlüğüne yönelik saldırıları MC döneminden hiç de farklı değildir. CHP'nin on aylık iktidarında yüzlerce dernek süreli veya süresiz olarak kapatılmış, özellikle de YDGD'ler bu saldırıların hedefi haline getirilmiştir.

Ayrıca sivil faşist çetelerin halkın ve gençliğin örgütlerine yöneltTiği silahlı bombalı saldırıları da iktidarın dernekleri kapatma girişimleriyle uyum kazanmaktadır. Bu tür saldırıların CHP iktidarıyla beraber arttığı ve CHP hükümetinin bu saldırıları "iki karşıt kampın" çatışması olarak gösterme gayreti içinde olduğu dikkate alınırsa, halkın örgütlenme özgürlüğüne yönelen saldırının boyutu daha açık olarak anlaşılacaktır.

YDGF, 130'u aşkın il ve ilçe örgütü ve onbinlerce üyesi ile Türkiye gençliğinin anti-emperyalist, anti-faşist merkezi örgütüdür.

YDGF'nin mücadelesini engellemeye çalışanlar veya onu kapatmak için yeni oyunlar peşinde koşanlar onbinlerce yurtsever ve devrimci gencin haklı tepkisiyle karşı karşıya kalacaklardır. Ve hiç unutulmasın ki halkın bütün demokratik güçleri gençliğin bu mücadelesinde onların yanında olacaktır.

## Kızıl Muhafız Örgütü'nün YDGF'ye mesajı

*Almanya Komünist Partisi Gençlik Örgütü KIZIL MUHAFIZ Sekreteri Reinhard Haneld yoldaş, YDGF Genel Başkanı Çetin Kaya'ya gönderdiği mesajda, Alman ve Türkiyeli gençliğin ortak dayanışmasını ve ilişkilerini geliştirme isteğini belirtmiştir. Mesajın bir kısmını aşağıda yayınlıyoruz:*


KIZIL MUHAFIZ MERKEZ KOMİTESİ BİRİNCİ SEKRETERİ-REİNHARD HANELD

KIZIL MUHAFIZ MERKEZ KOMİTESİ
SEKRETERLİĞİ

Çetin Kaya Yoldaşa ve YDGF Yönetimine;

Sevgili Yoldaşlar,

(...)

Mektuplarınız ve anti-emperyalist dayanışma ve enternasyonalizm temelinde ilişkiler kurma yönündeki önerilerinizden dolayı teşekkür ederiz. Bu öneri, tümüyle Kızıl Muhafız'ın ve Merkez Komitemizin istek ve çıkarlarına uygundur. Cesur ve önemli mücadelenizi ilgi ve dikkatle izliyoruz. Özellikle modern revizyonizmin Çinci yeni görünümüne ve karşı-devrimci anti-Marksist ve anti-Leninist 'Üç Dünya Teorisi'nin Türkiye'deki taraftarları Aydınlık çetesine karşı açık ve tartışma götürmez tavrınızı içtenlikle destekliyoruz.

Sizin tavrınız gerçek enternasyonalistlerin ve gerçek proleter devrimcilerin tavrıdır. Ortak bir dava uğruna mücadele ve ortak devrimci ilkelere bağlılık ilişkilerimizin gelişmesindeki doğru temeli oluşturacaktır. Biz de bu ilişkilerin gelişmesine büyük ilgi duyuyoruz.

(...)

KPD/ML Gençlik Örgütü
Kızıl Muhafız Merkez Komitesi adına,
Reinhard HANELD Birinci Sekreter

## Bütün karşı-devrimciler

Baş.ta.sa.8'de

si bu çatışmalardan sömürü ve baskı düzeninin teşhir edilmesi için, karşı-devrimci siyasi hareketlerin zayıflaması için, emekçi halkın mücadele gücünü artıracak ekonomik, demokratik ve siyasi mevzilerin genişletilmesi için yararlanır. Bunun dışında devrimci komünist partisinin başka türlü bir politikası, faşizme karşı reformizmi destekleme, faşistlerle reformistler arasındaki çatışmada reformistlerin yanında yer alma diye özetlenebilecek bir politikası olamaz.

Bu politika, reformizmin ve revizyonizmin politikasıdır. Devrimci proletarya hareketinin siyaseti ile her türden revizyonist, reformist ve oportünist hareketlerin siyasetlerini ayıran en temel mihenk noktalarından biri de budur. İşçi sınıfı ve emekçi halkın yararına bir siyaseti, buna karşı bir siyasetten ayıran en temel ayraçlardan biri de budur.

CHP REFORMİZMİNİN İŞLEVİ:

CHP reformizminin anti-faşist mücadelenin bir unsuru olmaması sadece bugünkü koşullar açısından geçerli bir tespit değildir. CHP reformizminin işbaşına gelmesi, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin yükselen demokrasi mücadelesinin sonucunda ve bunun bir unsuru olarak gerçekleşmemiştir. Tam tersine o, emperyalizmin uzantısı ekonomiyi iflastan kurtarmak ve kitlelerin demokrasi mücadelesini ezmek, bu mücadeleyi kırabilmek için işbaşına geldi. CHP hükümetinin birinci görevi, ekonomiyi emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda iflastan kurtarmaktı. Bunun yolu da emperyalizme olan bağımlılığı pekiştirmekten geçmekteydi. Nitekim CHP reformist hükümeti de öyle yaptı. Ekonomik buhran ve bunun bütün sonuçları emekçi halkın sırtına bindirildi. Sınıf mücadelesinin o gün kazandığı boyutlar açısından ele alındığında, bu görevi en iyi yerine getirecek alternatif CHP reformizmiydi. Bunun için de emperyalistler ve iç gerici egemen sınıflar bu hükümetin işbaşına gelmesini desteklediler. Çünkü, uzun bir süreden beri, revizyonizmin ve reformizmin de yardımıyla kitlelere bir "umut" ve "demokrasi havarisi" olarak tanıtılan reformist CHP, bu işi kotarabilecek avantajlara sahipti.

Bunun yanında faşist partilerin (MC'nin) ekonomik buhranın yükünü kitlelerin sırtına yıkabilme görevini yerine getirmesi daha güçtü. MC Koalisyon Hükümetinin yavaş işlemesine ve önerilen tedbirler paketini uygulayamamasına ne emperyalistlerin, ne de iç gerici egemen sınıfların tahammülü vardı. Emperyalistler ve egemen sınıflar mevcut buhranın bir an önce emekçi sınıfların sırtına yıkılmasını istiyorlar ve bunun için çalışıyorlardı.

Bu buhranı egemen sınıfların yararına çözebilmenin bir aracı olarak ve faşist diktatörlüğün koltuk değneği olarak CHP reformist hükümeti işbaşına geldi. Ve CHP reformist hükümeti dokuz aydan bu yana emperyalistlerin ve gerici egemen sınıfların istediği tedbirleri süratli bir şekilde almaya, emekçi sınıfların yaşama ve çalışma koşullarını kötüleştirmeye ve halkın demokrasi mücadelesini kırmaya ve bastırmaya devam etmektedir.

CHP reformist hükümeti işbaşına geldiğinden bu yana emperyalistler ve iç gerici egemen sınıflar yararına 'Toplumsal Anlaşma" paravanası arkasında işçi ücretlerini dondurmuş, zaten kısıtlı olan grev ve sendika hakkını iyice kısıtlamış; "toprak reformu" masalları ile yoksul köylüleri uyuturken feodal toprak ağalarını desteklemiş, hatta faşist MC hükümetinin demagojik amaçlarla tezgahladığı sahte toprak reformu güldürüsünden az da olsa zarar gören birkaç toprak ağasına eski durumlarını iade etmiş; tarım ürünlerinin taban fiyatlarını düşük tutmuş; yüksek oranlı zamlar ve devalüasyonlar gerçekleştirmiş; emperyalistlerden ve sosyal-emperyalistlerden birkaç sadaka elde edebilmek için ekonomik ve siyasi kölelik anlaşmaları imzalamış, emekçi halkı emperyalist sömürüye daha fazla peşkeş çekmiş; "sivil sıkıyönetim" adı altında faşist terörü artırmış; Kürt milleti üzerindeki milli baskıyı ve komando terörünü yoğunlaştırmış; kitlelerin ekonomik ve siyasal örgütlenmelerine saldırmış ve faşist diktatörlüğün resmi ve sivil cinayet şebekelerini korumuş ve kollamıştır.

CHP reformist hükümetinin dokuz aylık politikası işte budur. Bu politika, emekçi halkın değil, tam tersine egemen sınıfların ve emperyalistlerin yararına bir politikadır.

Revizyonistlerin ve reformistlerin işçi sınıfına ve diğer emekçi halk kitlelerine anti - faşist bir politika olarak yutturmaya çalıştıkları reformist politikanın özü ve gerçek niteliği işte budur. Bu politika, emperyalistlerin ve egemen sınıfların desteklediği ve onayladığı bir politikadır.

Bugün CHP reformizmi ile MHP ve AP gibi faşist partiler arasında yoğun bir çatışma olmasına ve çatışma başından beri sürüyor olmasına rağmen, gerek MHP ve gerekse AP, CHP reformist hükümetinin emperyalistler ve iç gerici egemen sınıflar yararına olan bu politikasına ve politikanın uygulanmasına hiçbir zaman itiraz etmemişler, tam tersine bu politikayı desteklemişler ve bu politikanın uygulanması için ellerinden geleni yapmışlardır. Çünkü reformistler ile faşistler arasındaki mücadele ve çatışma komprador-feodal düzenin sürdürülüp sürdürülmemesi, emekçi halk kitlelerinin demokrasi mücadelesinin bastırılıp bastırılmaması noktasından değil, bu mücadelenin hangi metodlarla bastırılacağı noktasından kaynaklanmaktadır. Onlar emekçi halk kitlelerine karşı yeni ekonomik ve siyasi baskı tedbirlerinin alınması ve bunların uygulanması konusunda tamamen anlaşmaktadırlar.

HALKIN DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN BASTIRILMASI NOKTASINDA REFORMİSTLERLE FAŞİTLER ARASINDAKİ BİRLİK:

Bu son söylediklerimizin doğruluğunun en iyi göstergesi reformist CHP hükümetinin hazırladığı yeni siyasi baskı tedbirleri karşısında AP ve MHP gibi faşist siyasi partilerin tavrıdır.

Bilindiği gibi, egemen sınıflar, CHP reformist hükümetinin eliyle emekçi halkın kazanılmış haklarını ortadan kaldırmanın hazırlığı içindedir. Bunun için işçi sınıfının, emekçi halkın ve halk gençliğinin fiilen kullandığı belli demokratik ve siyasi mevzileri bir çırpıda yok etmek ve bunları aynı zamanda yasal hale getirmek istemektedir. Bu yolda ilk adım olarak da Dernekler Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, İller İdaresi Kanunu, Ateşli Silahlar Kanunu ve Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu değiştirilmek istenmektedir. Bütün reformistler ve revizyonistler bu değişiklikleri faşist cinayet mangalarına karşı alınmak istenen tedbirler olarak yutturmaya çalışmaktadırlar. Ama gerçek ortadadır ve yukarıda da söylediğimiz gibi böylece emekçi sınıfların siyasi ve örgütlenme hakları daha da kısıtlanmak istenmektedir.

Bu tedbirlerin yasallaşması ve uygulamaya konması için AP ve MHP gibi faşist partiler canla-başla çalışmaktadırlar. CHP reformistleri eliyle hazırlanan bu tedbirler parlamentoya sunulmadan önce Demirel ile Ecevit arasında yapılan görüşmede bu konuda bir anlaşma sağlanmıştır. Ve bugün hazırlanan bu yasal değişiklikler parlamentoda grubu bulunan AP ve MHP gibi faşist partilere, incelemeleri için sunulmuş bulunmaktadır.

Onlar, emekçi halk kitlelerinin kazanılmış haklarını bir çırpıda ortadan kaldırmayı hedef alan bu yasal değişikliklerin en büyük destekçileri ve savunucularıdır. Kendilerinin iktidarda bulundukları süre içinde yapmakta güçlük çektikleri yeni yasal değişiklikler, böylece CHP reformistleri eliyle yapılmaktadır. Ve bu değişikliklerden faşist partilerin ve sivil faşist milislerin zarar görmeyecekleri açıkça ortadadır.

Onun için bu tedbirleri desteklemekte ve daha ileri tedbirlerin alınması gerektiğinden bahsetmektedirler. Ve reformist CHP hükümeti, halka karşı yeni baskı tedbirleri almaya, bunları uygulamaya, kısacası celladın bıçağını kullanmaya aday olduğunu ispatlamaya çalışmaktadır.

İşte reformist CHP hükümetinin gerçek özü ve işlevi ve reformizmle faşist siyasi partiler ve sivil faşist cinayet mangaları arasındaki çatışmanın gerçek niteliği budur...

Revizyonistlerin ve reformistlerin iddialarının tam aksine, reformizm ile faşist siyasi akımlar arasındaki mücadele, faşizm ile demokrasi güçleri arasındaki bir mücadele değildir.

Sınıf mücadelesinin pratik deneyleri de revizyonizmin ve reformizmin gerçek niteliğini ve proleter devrimcilerin tespitlerini doğrulamıştır ve doğrulamaktadır.

## CHP hükümeti

Baş.ta.sa.1'de

kımız üzerinde emperyalist sömürüyü artıracaktır. Uluslararası tekellerin yağması, bundan böyle çok daha az engelle karşılaşacak. Bu yeni yönetmeliğin 1950 lerin Yabancı Sermaye'yi Teşvik Kanunu'ndan ne farkı var? Ecevit hükümeti, emperyalist sermayeye şöyle hayır ediyor: "Gel! Madenlerin, petrollerin, fabrikaların, bankaların yüzde yüzü senin olsun. İşçilerimizi sömür. Al götür!" Bunun, emekçilerin hayatını daha da çekilmez hale getireceği açıktır. Emperyalizme bağımlılığı iyice artacaktır. Emperyalist sermaye en fazla kâr sağlayacak, bedelini emekçi halkımız ödeyecektir. Fiyatlar, birkaç kat daha artacak, yaşam koşulları iyice kötüleşecektir.

Bu yönetmelikle, CHP hükümetinin sözde emperyalizme karşı yaygaraları kesilmektedir. [illegible] emperyalizm ve egemen sınıfların hizmetindeki CHP yönetiminin gerçek yüzünü açıkça gösteriyor. [illegible] sözde anti-emperyalist ucuz pehlivan nutukları atan Ecevit hükümeti, bu yasal tedbirlerle ülkemizi emperyalizme daha çok bağımlı hale getiriyor. [illegible]

[illegible] Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu [illegible] küçük - burjuva aydınlar: Şimdi [illegible] CHP hükümetine [illegible]

Gerçi son günlerde faşistlerle, özellikle faşist MHP kliği ile reformistler arasındaki çatışmalar sertleşmektedir. [illegible] Faşistler, CHP yönetiminin emperyalist sermayeyi yüreklendiren tedbirlerine karşı, [illegible] ses etmiyorlar. [illegible] CHP hükümeti, bu yeni yönetmelikle bir defa daha faşizme [illegible] MC hükümetlerinin, geniş emekçi yığınlarının direnişi [illegible]

"Yabancı Sermaye İçin Yeni Uygulama Yönetmeliği", emperyalist tekellerin kâr hırsı uğruna milyonlarca emekçinin alınterinin daha da sömürülmesidir. [illegible]

## Türk-İş'ten

Baş.ta.sa.4'de

başka amaç taşımıyor.

İŞÇİ SINIFININ ÇIKARLARININ GERÇEK SAVUNUCUSU: SINIF SENDİKACILIĞI

AP Kongresinde kabul edilen işçi düşmanı yeni tedbirler karşısında her türden sendika ağası, değil yalnızca sınıf sendikacılığı işçi sınıfının çıkarlarının gerçek savunucusudur. Ne, AP içindeki bir faşist klik, diğerine karşı savunabilir, ne de sosyal - faşistlere karşı Amerikan emperyalizminin hizmetindeki faşistler. Proleter devrimcilerin önderliğinde sınıf sendikacılığı hareketi, reformist barikatları da aşacaktır.

AP'nin temsilcileri arasında olduğu egemen sınıfların hevesleri kursağında kalacaktır. Grev, toplusözleşme, sendika hakları dökülen işçi kanları ile kazanılmıştır. Milyonlarca ve milyonlarca işçi, haklarını Demirellerin, yeni saldırısı karşısında da kararlılıkla savunacaktır. Bu mücadelede, proleter devrimci önderlikle faşist diktatörlüğü parçalamaya, sosyalizmi kurmaya yönelecektir.

## İran'da

Baş.ta.sa.1'de

di. Amerikan emperyalizminin ve diğer batılı emperyalistlerin açık desteğini alan faşist-feodal diktatörlük kan ve ateşle halkı bastırabileceğini hesaplıyor. Ancak İran halkı, bu yeni terör dalgasına, direnişini güçlendirerek cevap veriyor. Kum şehrinde emekçi kitleler, ordu birliklerine silahla karşı koydular. Genel grev dalgasına 1 milyon memur ve üniversite öğretim görevlileri de katıldılar.

Faşist Şah rejimi, temellerini kurtarmak için gözboyama girişimlerini de sürdürüyor. 5-10 eski bakan, bir eski başbakan tutuklandı. Faşist işkence örgütü eski başkanı sözde gözaltına alındı. Elbette bütün bunlar, işkencelerin sorumluluğunu birkaç kişiye yıkmak ve faşist zulmü sürdürmek için aldatıcı adımlardan başka şey değildir. Nitekim, İran halkının mücadelesi yatışmamakta, tam tersine faşist teröre kararlılıkla karşı koymayı sürdürmektedir.

Zafer er geç İran halkının olacaktır.

## Paranın

Baş.ta.sa.1'de

lebe bağlıdır. Üretimde anarşi vardır. Arnavutluk'ta ise, devlet, arz ve talebi bilinçli bir şekilde yönetmektedir. Ana tüketim malları, nüfusun talebine göre üretilir. Nüfusun duyduğu ihtiyaca göre devlet, malları piyasaya sürer. Sonuçta nüfusun, mallar için talebiyle devletin bu talebi karşılamak için yaptığı arz birbirine eşittir.

Arnavutluk'ta nüfus 1975 yılında 1960'a oranla 1,5 kat fazlaydı. Buna karşılık ulusal gelir 3 kat arttı. Fiyatlar artmak şöyle dursun, azaldı. Tüketilen mallar sürekli arttı. Ülkenin para biriminin satınalma gücü de arttı.

Arnavutluk para birimindeki istikrar, sosyalist düzenin üstünlüğünün kanıtıdır. Arnavutluk Emek Partisi'nin izlediği doğru siyasetin kanıtıdır.

## Yurtsever-devrimci

Baş.ta.sa.5'de

lerinde mühendis ve mimarların mesleki örgütleri, odalar, TMMOB ve TÜTED'in yeri [illegible] de anlatılıyor. Revizyonizm ve ortayolculuğun teknik elemanların [illegible] zararı [illegible] ların mücadelesini [illegible] tasfiye edici niteliği de örnekleriyle açıklanıyor. Çalışma programı revizyonist [illegible] reformcu akımları da ülkemizin sanayiinin bağımsızlığı açısından [illegible] önerilerini [illegible] eleştirmektedir. Rus sosyal-emperyalizminin [illegible] sanayi [illegible] gelişmesini [illegible] tumları ve bunu alkışlayan [illegible]

[illegible] "Üç Dünyacı" revizyonistlerin "yeni ekonomik düzen" ve komprador sanayi millî sanayi olarak gösteren safsataları da açıklanarak ve eleştirilmektedir.

Yurtsever, devrimci mühendis ve mimarlar yayınladıkları çalışma programında teknik elemanların acil talepleri ve haklarının demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine [illegible] yurtsever, devrimci ve ilerici kişileri [illegible] birleşmeye çağırmaktadır.

Ayrıca çalışma programı [illegible] mücadelede hedefleri sıralamaktadır.

## Adana'da

Baş.ta.sa.1'de

ler tarafından öldürülmüştü.

Fatma yoldaş Adana gençliğinin kararlı ve fedakâr bir önderiydi. ALÖB ve Adana YDGD'nin militan bir üyesiydi. Bu nedenle de faşist diktatörlüğün boy hedefi olmuştu, birçok kez polis tarafından göz altına alınmış ve sorguya çekilmişti. Ölümünden on gün önce de saldırıya uğramış ve dövülmüştü. Faşist çeteler onu halkın kurtuluşu için mücadeleden engelleyemeyeceklerini anlayınca, 'çareyi' Fatma yoldaşı katletmekte buldular.

Fatma yoldaşın 15 kurşunla ağır yaralanması üzerine çok sayıda emekçi ve devrimci genç onu yaşatabilmek için canla başla çalıştılar. Ameliyat ve diğer masraflar için kısa bir sürede binlerce lira toplandı. Yüzlerce kişi kan verebilmek için hastahaneye koştu. Ama polis ve jandarma katilleri yakalamak yerine hastahaneye gelenlere saldırdı, kan verilmesini engellemeye çalıştı. Polis bununla da yetinmedi, sanki öldüren değil de, ölen suçluymuş gibi Fatma yoldaşın evini basarak arama yaptı. Sivil faşist çeteler polisle birlikte hastahanenin önünde bekleyen emekçilere saldırdı. Bir genci bıçakla yaraladılar.

Peşpeşe saldırılar Adana gençliğinin kin ve öfkesini daha da artırdı. Bütün devrimci gençlik toplantı ve yürüyüşlerle olayı protesto etti. Deniz Gezmiş Lisesi, Anafartalar Lisesi, Karşıyaka ve Ticaret Lisesi öğrencileri ve Eğitim Enstitüsü öğrencileri boykot, toplantı ve yürüyüşlerle Fatma Gözüsulu'nun katledilmesini lanetlediler. Beş Ocak Ortaokulu öğrencileri Meydan Mahallesinde bir yürüyüş yaptı.

Fatma yoldaşın cenazesi Adana TÖB-DER, Deniz Gezmiş Lisesinin bütün öğretmenlerinin, ALÖB ve Ad. YDGD üyelerinin katıldığı ve toplam dört bin kişinin katıldığı bir törenle kaldırıldı. Parti Bayrağı ile sarılı olan yoldaşın tabutu daha sonra Deniz Gezmiş Lisesine ve Denizli mahallesine getirildi. Buralarda yapılan törenlerde yoldaşın hayatı ve mücadelesi anlatıldı.

Fatma yoldaşın cenazesi doğduğu yer olan Tarsus'un Kamberhöyüğü köyünde toprağa verildi.

## Basın

Baş.ta.sa.1'de

ve onu hedef olarak göstermesini doğal olarak karşılıyoruz.

Bizim üzerinde durmak istediğimiz mesele de bu değildir zaten.

Üzerinde durmak istediğimiz mesele "basın özgürlüğü" lafını ağızlarından düşürmeyenlerin bu konudaki tutumlarıdır.

Kendisine devrimci, demokrat, yurtsever ünvanlarını yakıştırmayı çok seven birçok yazar ve basın özgürlüğü savunucusu geçinen gazeteler, Ecevit'in CHP Küçük Kurultayı'nda gazetemize ve bir kısım demokratik kuruluşlara saldırısı ve onları hedef olarak göstermesi karşısında ya sessiz kaldılar veya bu tutumu "sağ ve sol şiddet eylemlerine karşıyız" paravanası altında onayladılar.

Bu, onların Türkiye proleter devrimcilerinin kitlevi yayın organı gazetemize ve diğer demokrat-yurtsever yayın organlarına karşı faşist diktatörlüğün ve onun bürokratik-militarist kurumlarının yönelttiği saldırılar karşısındaki ilk tavırları değildir.

Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU, önümüzdeki aylarda üçüncü mücadele yılını dolduracaktır. Ve bugün 50 bine yaklaşan bir tirajı vardır. Gazetemizin eki HALKIN KURTULUŞU yolun GENÇLİK'in tirajı 20 binin üzerindedir. Gazetemiz üç yıla yaklaşan yayın hayatı boyunca çeşitli baskılarla ve engelleme tedbirleriyle karşılaşmıştır. Hemen hemen tüm sayıları için toplatma kararları verilmiş, dağıtımı engellenmeye çalışılmış ve militan dağıtımını yapan devrimci ve yurtsever emekçiler üzerinde çeşitli baskılar uygulanmıştır. Gazetemizin eski yazıişleri müdürü Mustafa Yıldırımtürk, beş yüz yılı aşkın ceza talebiyle askeri ve sivil mahkeme tarafından tutuklanmıştır ve halen cezaevinde bulunmaktadır. Bugünkü yazıişleri müdürümüz hakkında da İstanbul Mahkemelerinde yüzlerce yıllık ceza davaları açılmıştır.

Gazetemiz üzerindeki bütün bu baskı ve engellemeler karşısında basın özgürlüğü savunucularından tek bir ses çıkmamıştır. Onlar egemen sınıfların ve faşist diktatörlüğün bürokratik ve militarist kurumlarının bütün uygulamalarını sessizce onaylamışlardır. Ve CHP reformizminin halkın demokratik ve siyasi haklarına yönelen saldırılarını gözardı etmeye çalışmışlardır.

Ecevit'in gazetemize yönelen saldırısı karşısındaki suskunlukları da bu tavırlarının bir devamı olarak ortaya çıkmaktadır.

Basın özgürlüğünü savunmak, cicili-bicili basını savunmak, emekçi halkın ahlaki değerlerine yapılan saldırıları savunmak, yozluğun propagandasını savunmak, sosyal-faşist bir partiye "özgürlüğü" savunmak demek değildir. Bugün emekçi halka gerçekleri açıklayan, düzeni teşhir eden, kitleleri eğiten ve örgütleyen ve onların faşist diktatörlüğe karşı mücadelesine kendi sınırları içerisinde yön veren proleter devrimci basını, HALKIN KURTULUŞU'nu savunmadan, gazetemiz üzerindeki baskılara karşı çıkmadan basın özgürlüğü savunucusu olunamaz. Basın özgürlüğü taraftarı ve savunucusu olmanın kıstası, devrimci basının özgürce yayın yapmasının savunulması ile, bütün faşist yasaların iptal edilmesinin savunulması ile ve bütün bunlar için mücadele edilmesiyle özdeştir.

Demokrat olmanın en asgari ölçülerinden biri de budur.

Bu ise ancak egemen sınıfların ve onların koltuk değnekliğini yapan CHP reformizminin politikasına destek olmaktan vazgeçerek, emekçi halkın ve onun ekonomik-demokratik ve siyasi haklarının savunulmasıyla, işçi sınıfının ve emekçi halkın yanında yer almakla mümkündür.

Bugün HALKIN KURTULUŞU, işçi sınıfına ve halk kitlelerine mal olmuştur. HALKIN KURTULUŞU, işçi sınıfının, yoksul köylülüğün ve bütün emekçi halk kitlelerinin gazetesidir. Bugüne kadar hiçbir baskı ve tehdit HALKIN KURTULUŞU'nu engelleyememiştir, bundan böyle de engelleyemeyecektir.

## Her hafta

Baş.ta.sa.1'de

ri yakında büyük oranda bir daha düşürülecektir. Liranın satınalma değeri iyice düşecek, emekçi kitlelerin açlık ve yoksulluğu daha da artacaktır. Ecevit hükümetinin bu yeni adımı, IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşların ülkemize dayattıkları kölelik tedbirlerinin tezgahlanmasıdır.

İşletmeler Bakanı ile birlikte, aynı toplantıda konuşan Dünya Bankası uzmanı şunları söylüyor: "Türkiye'de en az 2 yıl geçerli olacak bir kambiyo kuru saptanmalıdır." Geçen haftalarda gelen Uluslararası Para Fonu -IMF- heyeti ise şunları dayatmıştı:

- Yüksek oranlı bir devalüasyon,
- Başta KİT ürünleri olmak üzere bütün tüketim mallarının fiyatlarının, vergilerin artırılması, ücretlerin dondurulması,
- Böylelikle tüketimin kısılması.

İşte Dünya Bankası'nın önerileri de aynı doğrultudadır. Ecevit hükümetinin yapmaya hazırlandığı büyük devalüasyon bunun bir parçasıdır. Amaç: emekçileri iyice yoksullaştırarak, egemen sınıfların kârlarına, kâr katmaktır. Emperyalist tekellerin yağmasını artırmaktır.

PARA DEĞERİNİN DÜŞMESİ, KAPİTALİST EKONOMİNİN KAÇINILMAZ SONUCUDUR

Peşpeşe gelen devalüasyonlar, aynı zamanda kapitalist ekonominin kaçınılmaz sonuçlarıdır. Kapitalist-revizyonist dünyanın derin buhranının emekçi halkımıza bindirilmesidir. Para değerinin düşürülmesi ve fiyat artışlarını doğuran kaynak, kapitalist üretim biçiminin ekonomik yasalarında yatmaktadır. Fiyat artışları, paranın satınalma gücünün düşmesi ya da enflasyon, bugün bütün kapitalist-revizyonist sistemde egemendir.

Malların fiyatlarının artması, paranın satınalma gücünün düşmesi, üretim araçlarının mülkiyetini elinde bulunduran kapitalist sınıfın çıkarlarının ifadesidir. Burjuvazi, derinleşen buhranın yükünü daha büyük ölçüde emekçilere yıkmak için enflasyon silahını, her yerde kullanmaktadır. Bugün bütün kapitalist-revizyonist dünyada, tekelci burjuvazi, bütün malların fiyatını hızla artırıyor. Yalnızca işçinin sahip olduğu tek meta olan işgücünün fiyatı artmıyor, ya da çok az artıyor. Aşırı fiyat artışları ile birlikte piyasaya çok fazla kağıt para çıkarılıyor. Böylece paranın değeri de düşüyor. Nitekim Amerikan emperyalizminin para değeri dolar, diğer emperyalist paralara göre bugünlerde daha fazla bir düşüş gösteriyor. Onun yükü de Türk lirası gibi paralara bindiriliyor. Amerikan tekellerinin kârları artarken, halkımızın tüketebildiği maddeler gittikçe azalıyor. Ülkemizde milyonlarca emekçinin sofrasından çalınan ekmek dilimleri, bir avuç emperyalist tekellerin kasasına akan kârlar haline gelmektedir. Durum bütün kapitalist-revizyonist dünyada da aynıdır.

Paranın değerinin düşürülmesi ve fiyat artışları, tekelci burjuvazinin kârının artması için izlediği bellibaşlı yollardan birisidir. Dolayısıyla kapitalizm şartlarında, paranın satınalma gücü durmadan düşecektir. İşletmeler Bakanı'nın son sözlerinden de açıkça ortaya çıktığı gibi, hem emperyalizme bağımlı komprador-feodal ekonomiyi sürdürmek, hem tekellerin kârlarına dokunmamak, hem de "emperyalizme, sömürüye karşıyız" diye nutuklar atmak, yalan dolandır, saçmalıktır. CHP'nin devalüasyon ile ilgili yaptıkları, söylediklerinin tersidir. Reformizm, burada da kitlelerin gözünü boyayarak emperyalizmin ve egemen sınıfların hizmetinde yürümektedir.

Bugün CHP'nin sözde halkçı maskesi, IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist tekellerin ve egemen sınıfların dayattığı sömürü tedbirlerini bütünüyle yürürlüğe koymasıyla iyice düşmektedir. Buhranın kaynakları, sömürü ve zulüm düzeninin kendisinde yatmaktadır. Kapitalist ekonominin kaçınılmaz sonucudur. Emperyalizme bağımlılık bu buhranın yüklerini bir kat daha artırıyor. Kapitalist üretim biçiminin uzlaşmaz çelişkilerinden kaynaklanan paranın değerinin düşürülmesi ve satınalma gücünün düşmesi, ancak sosyalizmde ortadan kaldırılacaktır. Buhrandan kesin kurtuluş yolu, sömürü ve zulüm düzenini yıkacak olan devrimdir.

## TİKP

Baş.ta.sa.1'de

gün, Bakırköy Lisesine silahlı olarak gelen TİKP'liler, gençlerin üzerine saldırmış ve Turgut İplikçioğlu adlı genci yüzünden silahla yaralamışlardır. Kurşunun yüzünü sıyırmasıyla yere düşen devrimci gencin ölmediğini gören TİKP'liler Turgut İplikçioğlu'nu bir kez daha kurşunlamışlardır. Bu defa ağızdan giren kurşun, İplikçioğlu'nun omuriliğini parçalamış ve devrimci genç komaya girmiştir. Üç gün komada kalan İplikçioğlu, 10 Kasım günü kurtarılamayarak ölmüştür.

TİKP çetesinin işlediği son cinayeti ile birlikte eylül başından bu yana öldürdükleri devrimci sayısı dörde yükselmiştir. Bilindiği gibi aynı çetenin gözü dönmüş militanları, Adana'da iki, Dersim'de ise bir devrimciyi katletmişlerdi.

Ölümle biten olay üzerine, Aydınlık gazetesi, tıpkı geçmişte olduğu gibi ölen gencin, arkadaşları tarafından vurulduğunu ilan etmiştir.

Turgut İplikçioğlu'nun ölümü üzerine 12 Kasım Pazar günü tertiplenen cenaze törenine 2 bine yakın emekçi ve devrimci genç katılmıştır. K. Mustafa Paşa'dan Silivrikapı Mezarlığına kadar süren yürüyüşe İstanbul YDGD, Kadıköy YDGD ve Aksaray Liseliler Birliği üyeleri de katılmışlardır. Tören ve yürüyüş boyunca halk, Aydınlık-TİKP çetesini lanetleyen sloganlar atmıştır.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

CHP REFORMİSTLERİ İLE MHP VE AP ARASINDAKİ MÜCADELE VE ÇATIŞMA EMEKÇİ HALK KİTLELERİNİN DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN HANGİ METODLARLA BASTIRILMASI GEREKTİĞİ NOKTASINDAN KAYNAKLANMAKTADIR.

KARŞI-DEVRİMCİ GÜÇLERİN KENDİ ARALARINDAKİ ÇATIŞMALAR İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALK KİTLELERİ AÇISINDAN DEVRİM VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN DOLAYLI BİR YEDEĞİDİR. BUNUN DIŞINDA DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİNİN BAŞKA TÜRLÜ BİR POLİTİKASI, FAŞİSTLERLE REFORMİSTLER ARASINDAKİ ÇATIŞMADA REFORMİSTLERİN YANINDA YER ALMA POLİTİKASI OLAMAZ.

CHP REFORMİSTLERİ İLE MHP VE AP GİBİ FAŞİST PARTİLER HALK KİTLELERİNE KARŞI YENİ EKONOMİK VE SİYASİ BASKI TEDBİRLERİNİN ALINMASI VE BUNLARIN UYGULANMASI KONULARINDA VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN BASTIRILMASI KONUSUNDA TAMAMEN ANLAŞMAKTADIRLAR.

## CHP ile faşist partiler arasındaki çatışma faşizm ile demokratik güçler arasındaki bir çatışma değildir

# Bütün karşı-devrimciler yeni baskı tedbirlerinde birleşiyorlar

Reformist CHP hükümeti ile MHP ve AP gibi faşist partiler arasında sürmekte olan mücadele ve çatışmalar geçtiğimiz haftalar içinde daha da şiddetlendi.

Bir taraftan reformistler sivil faşist milislerin faaliyetlerinin bir bölümünü kamuoyuna açıklarken ve faşist katillerin bir kısmı yakalanırken, bir yandan da Türkeş ve Demirel hükümete karşı mücadeleyi yoğunlaştırdılar.

Öte yandan sivil faşist milislerin saldırı ve katliamlarının önlenmesi görünümü altında CHP reformistleri bazı yasalarda yeni değişiklikler yapılmasına hazırlanmaktadırlar. İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin kazanılmış demokratik ve siyasi haklarının gasbedilmesinden başka bir anlama gelmeyen yeni yasal değişiklik tasarılarının muhtevası geçtiğimiz hafta içinde açıklandı. Ve CHP reformistleri tarafından yeni yasal değişiklik tasarıları görüşleri alınmak üzere AP ve MHP gibi faşist partilerin grup yöneticilerine dağıtıldı. CHP Genel Başkanı ve Başbakan Bülent Ecevit bu değişiklik tasarılarının bayram sonrasında meclislerde ele alınarak bir an önce yasallaşması için azami gayret göstereceklerini açıkladı.

Bütün revizyonistler ve reformistler, reformist CHP ile MHP ve AP gibi faşist partiler arasındaki mücadeleyi başından beri faşizm ile anti-faşist demokratik güçler arasındaki bir mücadele olarak değerlendirmekte ve reformizmi faşizmin bir alternatifi olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Sivil faşist milislerin bir kısmının yakalanması ve faşist siyasi hareketlerle CHP reformistleri arasındaki mücadelenin ve çatışmaların artması üzerine bu demagojilerine daha da hız vermeye başladılar.

Halbuki gerçekler onları ve onların burjuva görüşlerini bütünüyle yalanlamaktadır. Revizyonistlerin ve reformistlerin iddialarının tam aksine, ne reformistler ile faşist siyasi partiler arasındaki mücadele faşizm ile anti-faşist demokratik güçler arasındaki bir mücadeledir, ne de reformizm faşizmin bir alternatifidir.

Ülkemizdeki bugünkü somut siyasi durumun kısa bir irdelemesi, bu gerçeği bütünüyle doğrulamaktadır.

### Reformistlerle faşist partiler arasındaki mücadelenin gerçek niteliği:

Revizyonizm ve reformizm tarafından faşizm ile anti-faşist demokrasi güçleri arasındaki bir çatışma gibi gösterilmeye çalışılan CHP reformizmi ile faşist partiler ve sivil faşist milisler arasındaki bu çatışmanın özelliği nedir? Böyle bir çatışma nereden kaynaklanmaktadır ve neye hizmet etmektedir? Reformizm ile faşist partiler ve sivil faşist milisler arasındaki bu çatışma işçi sınıfının ve emekçi halkın demokrasi mücadelesini ilerleten, bu mücadeleyi güçlendiren bir etken midir?

Bu sorular en açık bir biçimde ülkemizdeki ve dünyadaki sınıf mücadelesi pratiği tarafından cevaplandırılmaktadır.

Faşist MC hükümetinin devrilmesinden sonra ve yerine CHP reformizminin ağırlıkta olduğu yeni bir hükümetin kurulması sırasında HALKIN KURTULUŞU yeni hükümetin niteliğini ve işlevini açık bir biçimde ortaya koymuştu. CHP hükümeti demokrasi mücadelesinin bir unsuru olarak değil, emperyalistlerin ve egemen sınıfların bir aleti, onların faşist diktatörlüğünün koltuk değneği olarak işbaşına gelmişti. Onun esas işlevi komprador-feodal ekonominin derinleşen buhranını ve buhranın bütün sonuçlarını işçi sınıfının ve diğer emekçi halk kitlelerinin sırtına bindirmek ve mevcut buhranı emperyalistler ve egemen sınıflar lehine çözmekti. Emperyalistler ve egemen sınıflar CHP reformizminin işbaşına gelmesi için yolu açmakla, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerin gelişen mücadelesini engellemeye ve emekçi halkın kazanılmış haklarını bir çırpıda sessizce yok etmeyi amaçlıyorlardı. CHP hükümeti de işbaşına geldiğinden bugüne kadar bu politikayı gaspçı ve sinsice bir şekilde uygulamaya devam etmektedir.

Fakat kitlelerin demokrasi mücadelesini bastıran, egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda bir işlev gören siyasi partiler ve faşist hareketler reformizmden ibaret değildir. Çeşitli faşist partiler ve faşist hareketler emperyalistlerin ve egemen sınıfların doğrudan doğruya temsilcileri olarak kitlelerin demokrasi mücadelesini bastırmaya, emperyalistlerin ve egemen sınıfların sömürü ve baskı politikalarını doğrudan doğruya savunmaya ve korumaya çalışırlar ve bunun için sivil faşist çeteler kurarlar.

Bütün ülkelerdeki ve ülkemizdeki sınıf mücadelesinin deneylerinin açık bir şekilde ortaya koyduğu gibi, reformizm ile faşizm arasında işçi sınıfının ve emekçi halkın demokrasi mücadelesini bastırma, kapitalizmin derinleşen buhranını ve bunun bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını ezilen emekçi halk kitlelerinin sırtına yükleme, buhranı egemen sınıfların yararına olacak bir şekilde çözme vb. konularda, bunun biçimi dışında, esasta herhangi bir görüş ayrılığı ve farklılık yoktur. Fakat bu siyasi hareketler aynı sınıfların hizmeti ve çıkarları doğrultusunda bir işlev görmelerine rağmen, aralarında bir çatışma da vardır. Böyle bir çatışmanın varlığı bugün CHP reformizmi ile başta MHP olmak üzere faşist partiler arasındaki çatışmada en açık bir biçimde yansımaktadır. Böyle bir çatışmanın ve sürtüşmenin varlığı ülkemizde bugün somut olarak ortaya çıkmaktadır. Faşist rejim altındaki birçok ülkede de bunun örneklerini görmekteyiz.

İşte revizyonizm ve reformizm tarafından esas niteliği çarpıtılan gerçek de budur. Onlar bu çatışmaya demokrasi güçleri ile faşist güçler arasındaki bir çatışma olarak baktıkları içindir ki reformist politikayı destekleyerek işçi sınıfını ve emekçi halkı aldatmaya, demokrasi mücadelesini hedefinden saptırmaya çalışmaktadırlar. Halbuki açık bir şekilde görülebileceği gibi CHP reformizmi tipindeki reformist hareketlerle faşist hareketler ve sivil faşist çeteler arasındaki mücadele demokrasi mücadelesi değildir. Faşistler, reformistler ve modern revizyonistler arasındaki çatışma sadece ve sadece işçi sınıfının, yoksul köylülüğün ve diğer emekçi halk sınıflarının demokrasi mücadelesinin hangi metodlarla bastırılması ve durdurulması gerektiği noktasından kaynaklanmaktadır. Kitlelerin demokrasi mücadelesini ezerek kapitalizmin krizini ve bunun bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını emekçi sınıfların sırtına bindirmeye çalışan egemen sınıflar bu işi faşist açık terörcü yöntemlerle mi, yoksa reformist ve sahte demokratik görünümlü yöntemlerle mi yapacakları konusunda tercih yapmaya çalışmaktadırlar. Egemen sınıfların bu politikasının uygulayıcıları ise reformistler ve faşistlerdir. Onlar arasında bu politikanın uygulanması ve kimin uygulayacağı konusunda bir mücadele de sürmektedir. Faşistler ile reformistler arasındaki bu mücadele zaman zaman şiddete kadar dönüşmektedir. Bunlar biribirleriyle büyük bir yarışa girerek demokrasi mücadelesini en iyi kendilerinin bastırabileceğini egemen sınıflara göstermeye çalışmaktadırlar.

Bugün işbaşında olan CHP reformizmi ile 'muhalefette olan' MHP ve AP gibi faşist partiler arasındaki mücadele ve çatışma bu temelden kaynaklanmaktadır. Faşist diktatörlüğün bugünkü politikasını 'yumuşak' bulan MHP, MİT, Kontr-gerilla vb. gibi sivil ve resmi faşist örgütler ve bunlar etrafında toplanmış en azgın faşistler, demokrasi mücadelesini bastırmanın tek yolu olarak açık terörcü yöntemleri görmektedirler. Bu yüzden tüm güçleriyle kendi anlayışlarına ters düşen reformizmin demokrasi mücadelesini ezme politikasını boşa çıkarmaya çalışıyorlar. Böylece emperyalistlere, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına demokrasi mücadelesini bastırmanın tek yolunun açık terörcü metodlar olduğunu kanıtlamaya çalışıyorlar. Çünkü faşist açık terörcü yöntemlerin uygulanabilirlik ve meşruluk kazanabilmesi için reformist politikanın iflasının ortaya konması gerekir. Bugünkü sivil ve resmi faşist milislerin faaliyetlerinin ve onların düzenlediği cinayet ve katliamların amaçlarından biri de CHP reformist hükümetinin politikasının boşa çıkarılmasıdır. Faşist partiler ve sivil ve resmi faşist milisler hükümetin bizzat faşist partiler tarafından yönetilmemesi durumunda, 'anarşi'nin yatıştırılamayacağı iddialarını doğrulamaya ve reformist bir hükümetin yerine faşist bir hükümetin kurulmasını sağlamaya çalışmaktadırlar.

Üstelik CHP reformizminin faşist partilere ve sivil faşist milislere karşı 'mücadelede' uyguladığı yöntemler ve reformizmin giderek iflas etmeye başlaması faşist partilerin ve sivil ve resmi faşist çetelerin işine yaramaktadır. Onlar hem faşist demagoji ile kendilerine taban yaratmaya çalışmaktadırlar, hem de CHP reformizminin 'anarşiye karşı aldığı tedbirlerin' işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin kazanılmış demokratik ve siyasi haklarını yok etmeye yönelik olmasından yararlanarak saldırı ve katliamlarını artırmaktadırlar. Sahip oldukları mevzileri sağlamlaştırmaya çalışmaktadırlar. Bugün egemen sınıfların CHP reformist hükümeti eliyle uygulamaya sokmaya çalıştığı yeni baskı tedbirleri, reformist ve revizyonistlerin iddialarının aksine, faşist partilerin ve sivil faşist milislerin zayıflamasına değil, tam tersine onların daha da güçlenmesine ve faaliyetlerini daha da artırmalarına hizmet edecektir.

CHP reformistleri ve onların destekçileri revizyonistler ve reformist yazarlar, saldırı ve katliam olaylarından sonra birkaç faşist katilin yakalanmasını ve CHP Genel Başkanı ve Başbakan Bülent Ecevit'in verdiği birkaç demeci 'anti-faşist mücadele' olarak lanse etmektedirler ve buradan kalkarak da CHP reformist hükümetinin anti-faşist bir güç, anti-faşist mücadelenin bir unsuru olduğunu söylemektedirler. Sadece birkaç faşistin tutuklanıp hapse atılmasıyla faşist siyasi hareketlerin zayıflatılması ve geriletilmesi ve iktidara gelmelerinin engellenmesi mümkün olsaydı, ne Mussolini'nin ne de Hitler'in işbaşına gelmesi mümkün olurdu. Çünkü bu faşistler ve onların sivil faşist çetelerinin birçok elemanı işbaşına gelmeden önce birçok kere burjuva kanunlarını çiğnedikleri için hapishaneleri boylamışlardır. Fakat ne İtalya'da ne de Almanya'da 'kanunsuz olaylar'dan sonra birkaç faşistin yakalanması, faşizmin zaferini, faşist siyasi hareketin iktidara gelmesini engelleyemedi. Faşizmin iktidara gelmesinin en büyük destekçileri de faşizme karşı sahte hayaller yayan ve işçi sınıfının mücadelesini sabote eden reformistler, sosyal-demokratlar oldu.

Kısacası bugün CHP reformizmi ile başta MHP olmak üzere faşist partiler ve sivil ve resmi faşist çeteler arasındaki mücadele faşizm ile anti-faşist demokratik güçler arasındaki bir mücadele değildir. Tersine hem faşist hareketler, hem de reformist CHP hükümeti emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda bir işlev görmektedir. Onlar arasında sürmekte olan ve bugün daha da şiddetlenmiş olan mücadele emekçi halk kitlelerinin demokrasi mücadelesinin hangi metodlarla bastırılması ve durdurulması gerektiği noktasından kaynaklanmaktadır.

### Revizyonistlerin ve reformistlerin «cepheleri»:

Reformizm ile çeşitli faşist siyasi partiler ve faşist sivil milisler arasındaki mücadeleyi faşizm ile anti-faşist demokrasi güçleri arasındaki bir mücadele olarak değerlendiren her türden revizyonist ve reformist, 'faşizme karşı' CHP reformist hükümetini ve egemen sınıfların bu hükümetin eliyle ezilen halk kitleleri aleyhine almış olduğu bütün kararları ve uygulamaları desteklemeye devam etmektedirler. Bunun yanında reformizm ile el ele kitlelerin gücünü ve örgütlü birliğini bölerek faşizmin ve faşist siyasi hareketlerin gelişmesine yardım etmektedirler. İşçi sınıfının ve diğer ezilen halk kitlelerinin demokrasi mücadelesinin önüne yeni barikatlar dikmeye, mücadeleyi engellemeye ve hedefinden saptırmaya çalışmaktadırlar.

Çeşitli revizyonistlerin faaliyetleri ve güttükleri amaç elbette ki sadece bununla sınırlı değildir. Onlar bir yandan kitlelerin demokrasi mücadelesini engellemeye, kitlelerin birliğini ve gücünü bölmeye devam ederken, bir yandan da egemen sınıfların farklı klikleri ve çeşitli emperyalist mihraklar arasındaki mücadelede taraf tutarak, onların çıkarlarını savunarak egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarlarının güçlenmesine, ezilen halk kitleleri üzerindeki emperyalistlerin ve iç gerici sınıfların sömürü ve baskılarının güçlenmesine çalışmaktadırlar.

Hatta onlar sadece reformistler ile faşist partiler arasındaki çatışmaları değil, aynı zamanda faşist kliklerin kendi aralarındaki çatışma ve tepişmeleri de faşizm ile demokrasi güçleri arasındaki bir mücadele olarak değerlendirmekte ve Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin yaptığı gibi MHP'li faşistlere karşı AP'li faşistlerle ve AP içindeki çatışmalarda Demirel kliğine karşı İnan kliği ile 'demokrasi mücadelesini geliştirmek ve hedefi daraltmak için' ittifak yapmaktadırlar.

Böylece reformistlerden, revizyonistlerden ve faşist siyasi partilerin bir kısmından ve emperyalist mihraklardan oluşan sözde bir 'demokrasi ve devrim cephesi' ortaya çıkmaktadır.

Ve bu karşı-devrim cephesi emperyalistlerin ve iç gerici sınıfların sömürü ve baskılarının daha da artmasına, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarlarının daha da sağlamlaşmasına ve işçi sınıfının, yoksul köylülüğün ve diğer emekçi sınıfların demokrasi mücadelesinin hedefinden saptırılmasına ve bu mücadelenin her türlü yöntemle bastırılmasına hizmet etmektedir.

İşte reformizm ile faşist siyasi partiler ve sivil faşist milisler arasındaki mücadelenin faşizm ile anti-faşist demokratik güçler arasındaki bir mücadele olarak değerlendirilmesinin ve faşist partilere karşı iktidardaki CHP reformist hükümetinin desteklenmesinin varacağı ve vardığı en doğal siyasi sonuç budur. Elbette ki revizyonistlerin ve reformistlerin bu politikaları ve taktikleri, onların faşizm tahlillerinden kaynaklanmaktadır. Faşizmi sosyo-ekonomik temellerinden kopararak ele almanın, faşizmi sadece MHP gibi yarı-askeri faşist bir örgütten ibaret görmenin, egemen sınıfların belli kliklerini ve bir kısım emperyalistleri anti-faşist olarak ilan etmenin götürebileceği başka bir noktanın olmayacağı açıktır.

Proleter devrimciler faşizm tahlillerini ortaya koyarken bunu en açık bir biçimde ortaya koymuşlardı. Bugün reformistlerin ve revizyonistlerin günlük politikadaki tavırları ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarlarını güçlendirmek için harcadıkları çaba proleter devrimcilerin tespitlerini doğrulamaktadır.

Bugüne kadar reformizm ile faşist partiler arasındaki mücadeleye faşizm ile anti-faşist demokratik güçler arasındaki bir mücadele olarak bakmayan Marksistler, hiçbir zaman reformizmi faşizmin alternatifi olarak görmemişler ve faşizme ve faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi demokrasi mücadelesinden, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarının yıkılması ve proletarya diktatörlüğünün ve onun özgül biçimlerinin kurulması için yürütülen mücadeleden koparmamışlardır. Faşist diktatörlüğe karşı kitlelerin örgütlü ve militan gücünü seferber etmişler ve kitle mücadelelerine önderlik etmişlerdir. İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin demokrasi mücadelesine önderlik eden proletaryanın devrimci komünist partileri, reformizme karşı mücadeleyi hiçbir zaman faşizme karşı mücadeleden ayırmamışlardır. Ve sınıf mücadelesinin pratik tecrübeleri en açık bir biçimde göstermiştir ki reformizme karşı mücadeledeki her yanlış adım faşizmin güçlenmesine, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarlarının sağlamlaşmasına ve emekçi halkın demokrasi mücadelesinin sekteye ve yenilgiye uğramasına sebep olmuştur.

Devrimci komünist partileri, faşist diktatörlüğe, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarlarına karşı mücadelede reformizme karşı mücadeleyi hiçbir zaman elden bırakmazken, devrimin ve demokrasi mücadelesinin ilerletilmesi için elbette reformistler ile çeşitli faşist klikler ve hatta faşist kliklerin kendi aralarındaki çatışmalardan yararlanırlar. Bu anlamıyla karşı-devrimci güçlerin kendi aralarındaki çatışmalar işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri açısından devrim ve demokrasi mücadelesinin dolaylı bir yedeğidir. İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri ve onların örgütlü öncü müfreze-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

SENİ KÖŞEYE SIKIŞTIRDIM ALPASLAN

ELİMDE KAPI GİBİ RAPOR VAR ECO! SENİ MAFEDERİM

MHP'ye ait RAPOR

CHP'ye ait RAPOR hazırlayan MİT

1

İŞÇİ ve HALK DÜŞMANLARINA ait RAPOR HAZIRLAYAN İŞÇİ SINIFI

İÇİNDEKİLER: MİT, KONTR-GERİLLA, MHP, İÜO; TOPLUMSAL ANLAŞMA; FAŞİZMLE UZLAŞMA; ÖRGÜTLENME ve DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNE VURULAN ZİNCİR, ...VS....

2

## 'THKO Konferans Belgeleri'nden

Bugün merkezi görevimiz demokrasi halkasını kavrayarak, emperyalistlerin denetimindeki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist-feodal diktatörlüğünü yıkmaktır. Bunun yolu demokrasi güçlerini proletaryanın devrimci komünist partisinin önderliği altında birleştirmek ve demokrasi mücadelesini geliştirmekten geçer.

Bugün faşizme karşı gerçekten mücadele edebilmek için bu mücadeleyi toprak devrimi temeline oturtmalı ve onmilyonlarca köylüyü devrimci proletarya önderliğinde kırsal alanlarda hüküm süren feodal kalıntılara, toprak ağalığına, tefeci tüccarlığa ve feodal gericilikle birleşmiş emperyalist komprador gericiliğe karşı devrimci bir biçimde seferber etmeliyiz. Bu mücadele, şehirlerde işçi sınıfının ve şehir küçük burjuvazisinin, emperyalizme ve komprador tekelci kapitalizme karşı yürüttüğü mücadeleyle birleştirilmelidir. Ezilen Kürt milletinin ve diğer azınlık milliyetlerin faşist-feodal diktatörlüğe karşı yürüttüğü mücadele de demokrasi mücadelesinin güçlü faktörlerinden biridir. Siyasi demokrasinin kesin ve kalıcı olarak kazanılmasının tek yolunun devrimi gerçekleştirmek olduğu unutulmamalıdır.

Faşizme karşı mücadele, emperyalistler, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının yanı sıra onlarla birleşmiş ve onlara hizmet eden tüm revizyonist ve reformist akımlara karşı mücadeleyi de kapsamak zorundadır. Lenin'in de belirttiği gibi, eğer emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadeleyle birleşmiyorsa hoş bir aldatmacadan başka bir şey olamaz.

Faşizme karşı devrim için mücadele, halk yığınlarının emperyalizme, komprador tekelci kapitalizme ve feodalizme yönelen günlük mücadelelerinin ve acil taleplerinin savunulmasından ayrılamaz. Unutulmamalıdır ki, kitlelerin acil talepleri konusunda faşistler, revizyonistler, reformistler demagoji yapar; ama bir tek komünistler bu talepleri gerçekten ve tutarlı olarak savunabilir. Gerek faşistlerin, gerekse reformist ve revizyonistlerin demagojilerini boşa çıkarmanın ve geniş yığınları faşist-feodal diktatörlüğe karşı mücadelede birleştirmenin yolu her şart altında kitlelerin günlük, acil talepleri uğruna kararlı bir mücadele yürüterek, bunları faşist diktatörlüğe karşı yöneltmekten geçer.

Bugün faşist-feodal gericiliğin saldırısı karşısında asgari programımızın temel taleplerine bağlı olarak çeşitli talepler ileri sürebilir ve yığınları bunlar etrafında seferber edebiliriz.

Bu çerçeve içinde kırsal alanlarda tüm toprak ağalığı ekonomisinin tasfiye edilmesi ve toprak ağalarının ellerindeki toprakların köylü komiteleri aracılığıyla yoksul köylülere dağıtılması talebine bağlı olarak, bugünden toprak işgallerini örgütlemeli, yönetmeli ve teşvik etmeliyiz. Bunun yanı sıra küçük üreticilerin banka ve tefecilere olan borçlarının iptal edilmesi; bütün tarım üreticilerine, tarım araçları, tarım ilaçları vb.nin en ucuz şekilde sağlanması, banka kredilerinin küçük tarım üreticilerine faizsiz olarak verilmesi, tarım işçilerinin sendikalaşması ve hayat şartlarının düzeltilmesi; tarım ürünlerinin taban fiyatlarının yoksul ve orta köylüler tarafından belirlenmesi, tarım kooperatiflerine üye olmak için maddi hiçbir ön şart ileri sürülmemesi, bu kooperatiflere her türlü yardımın yapılması ve bunların yoksul ve orta köylülerin denetimine verilmesi taleplerini ileri sürmeliyiz.

Bunun yanı sıra ekonomik buhranın yükünü işçi, köylü ve diğer emekçi yığınların sırtına yıkmak için emperyalistler, komprador burjuvazi ve toprak ağaları tarafından davetiyeli ve onun uşakları tarafından uygulanan tüm tedbirlere karşı çıkılmalıdır. Bunun karşısına buhranın yükünü emperyalistlerin ve hakim sınıfların sırtına yıkmayı öngören taleplerle çıkmalıyız.

Bunlar, emperyalist ve komprador tekeller ve bunların denetimindeki banka, sanayi, tarım, ticaret işletmelerinde kârların asgariye indirilecek şekilde düşürülmesine yönelik tedbirlerin alınması; malların fiyatlarının artışlarının durdurulması ve düşürülmesi (özellikle işçi ve emekçi kitlelerin zaruri ihtiyaç maddelerinde) ve işçi ücretlerinin artırılması gibi talepler olmalıdır.

Bu ekonomik acil talepler, aynı türden siyasi taleplerle birleştirilmelidir. Bunlar, başlıca işçi sınıfı ve diğer emekçi kitlelerin her türlü örgütlenmesinin önündeki engellerin kaldırılması, sınırsız grev hakkı, feodal bağımlılık ilişkilerinin tasfiyesine yönelik talepler, Kürt milleti üzerindeki milli baskıya ve azgın teröre son verilmesi, siyasi özgürlükleri yok eden her türlü faşist yasanın kaldırılması, faşist propaganda ve faşist örgütlerin yasaklanması ve başta MİT, Kontr-gerilla, siyasi polist örgütleri, toplum polisi, jandarma komando birlikleri, sivil faşist milis örgütlerinin dağıtılması gibi taleplerdir.

Ancak kısaca özetlediğimiz bu talepler etrafında yürütülecek devrimci bir mücadelenin faşizme darbe vurabileceğini, onu geriletebileceğini ve faşist diktatörlüğe ve onun arkasındaki güçlere karşı yürütülecek mücadele için halk güçlerine daha elverişli bir durum sağlayabileceğini en geniş yığınlara kavratmalıyız. Asgari programımızın temel talepleri ve ona bağlı olarak ileri sürülen yukarıdaki acil talepler etrafında halk kitlelerini örgütlemeli ve seferber etmeliyiz. Bizim dışımızdaki çeşitli yurtsever, devrimci güçlerle kuracağımız anti-faşist ittifaklar da ancak böyle bir platformda gerçekleşebilir.